

Μουδρινό Μαθητο...λόγιο

Ν α τ α π ο ύ μ ε ;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ:

1. Τα Χριστούγεννα στη Γαλλία σελ. 2
2. Η ζωγραφική και η σχέση της με την ψυχική υγεία των μαθητών σελ. 3
3. Οι Όμιλοι-Ένας σημαντικός τρόπος έκφρασης και δημιουργίας σελ. 3
4. Δράσεις του Κέντρου Πρόληψης «Πολιόχνη» στο Γυμνάσιο Μούδρου
 - Τα δικαιώματα του παιδιού σελ. 4
 - Cyber Bulling σελ. 5
 - Βία κατά των γυναικών σελ. 5
5. Ελευθερία έκφρασης. Κατακτημένο δικαίωμα ή ζητούμενο; σελ. 6
6. Έφηβοι vs Γονείς σελ. 7
7. Σχολικός Εκφοβισμός σελ. 8
8. Εκφοβισμός σελ. 9
9. Συμπερίληψη και συνεκπαίδευση σελ.9
10. Η συναισθηματική Νοημοσύνη και η σχέση της με τη σχολική ζωή σελ. 10
11. Στολίζουμε το δέντρο της αγάπης σελ. 20
12. Χριστούγεννα στη Λήμνο σελ. 11
13. Η Αυστραλία κι εμείς σελ. 12
14. Η Γωνιά του Dandenong σελ. 13
15. Περιπατώντας στ βήματα των Anzac σελ. 15
16. Η εκστρατεία της Καλλίπολης και οι Anzac σελ. 15
17. Ιρλανδία: Μια χώρα με απέραντα λιβάδια και αμέτρητους μύθους σελ. 16
18. Η παρουσία της Πολεμικής Αεροπορίας στο νησί της Λήμνου σελ. 17
19. Ένα κορίτσι από το Βόλο σελ. 17
20. Γιατί Φυσική; σελ. 18
21. Κουκίδες στο Αιγαίο σελ. 18
22. Η γωνιά του αθλητισμού σελ. 19
23. Παιδική Εργασία-Δεξιότητες σελ. 21
24. Πώς να βοηθήσω το παιδί μου; σελ. 22
25. Και λίγη άσκηση του νου σελ. 23

Να τα πούμε;

Καλὴν εσπέραν ἄρχοντες,
Κι αν εἶναι ο ορισμός σας,
Χριστοῦ τη θεῖα Γέννησιν

Να πώ σ' ἄρχοντικό σας

Καληνεσπεραν, λοιπόν, αγαπημένοι μας αναγνώστες και ευτυχημένα, ευλογημένα, χαρούμενα Χριστούγεννα.

Νιώθουμε μεγάλη χαρά που κρατάτε στα χέρια σας το Μουδρινό Μαθητο...λόγιο, μια προσπάθεια του Ομίλου Εφημερίδας των μαθητών του Γυμνασίου Μούδρου να επικοινωνήσουν μαζί σας, να μοιραστούν νέα, προβληματισμούς, όμορφες στιγμές της σχολικής ζωής και όχι μόνο.

Το σχολείο είναι ένα ανοιχτό παράθυρο, γεμάτο γνώσεις, εμπειρίες, προκλήσεις και

δοκιμές. Σ' αυτή τη δοκιμή μας έχουμε συνοδοιπόρους τους εκπαιδευτικούς μας, τους γονείς μας, ανθρώπους με τους οποίους συνεργαστήκα-

«Τα κάλαντα»
Νικηφόρος Λύτρας

με , ανθρώπους του λόγου και της τέχνης.

Σε μια εποχή που το διάβασμα της εφημερίδας έχει λησμονηθεί και η επαφή μας με τον κόσμο γύρω μας περιορίζεται στο διαδίκτυο, τα κοινωνικά δίκτυα και την τηλεόραση, ελπίζουμε το μηνιαίο φύλλο

μας να βρει απήχηση και να αποτελέσει μια όμορφη συνήθεια και για εσάς και για εμάς φέρνοντας λίγο ρομαντισμό στη ζωή μας.

Από αυτή εδώ τη γωνιά θα μοιραζόμαστε τα νέα μας, θα εκφράζουμε ελεύθερα τις σκέψεις μας, θα λογοτεχνούμε, θα καταγράφουμε, θα ενημερώνουμε, όπως παλιά, με τρόπο παραδοσιακό, χωρίς χρώμα στο χαρτί (μεταξύ μας...τα οικονομικά μας δεν το επιτρέπουν), αλλά με πολύ χρώμα στην πένα, στην ψυχή και στη σκέψη.

Σ' αυτό το σπίτι που' ρθαμε Πέτρα να μην ραγίσει
Κι ο νοικύρης του σπιτιού
Χρόνια πολλά να ζήσει.
Καλά Χριστούγεννα!
Ο Όμιλος Εφημερίδας του Γυμνασίου Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης»

Χ ρ ι σ τ ο ὕ γ ε ν ν α ... ὁ π ω ς π α λ ι ᾶ

Ξημέρωνε ανήμερα της μεγάλης γιορτής. Σκοτάδι ακόμα έξω από το παραθύρι, μα η παγωνιά του ουρανού έκανε το αστέρι των Χριστουγέννων τόσο μα τόσο φωτεινό κι όλα γύρω έφερναν γλυκιά γαλήνη.

Με το που άνοιγες την πόρτα της κρεβατοκάμαρας, ένιωθες την παγωνιά να σε τυλίγει κι οι μυρωδιές ανάκατες να σου χαϊδεύουν τα ρουθούνια και να σε γεμίζουν γλυκές

και αλμυρές προσδοκίες. Σαράντα μέρες νηστεία, και νηστεία αυστηρή, αδιαπραγμάτευτη...Και τα φοινίκια μελωμένα στο τραπέζι σε κοιτάζαν προκλητικά κι η κότα σιγόβραζε από βραδύς στο τσουκάλι, για να την απολαύσουμε μετά την εκκλησιά.

Και το ισχνό και κακομούτσουνο δεντράκι στη γωνιά με το μπαμπάκι και το ασημόχαρτο να στολίζουν τη γύμνια του ήταν τόσο, μα τόσο

όμορφο.

Και τα λουστρίνια, τα ολοκαίνουρια περίμεναν να τα φορέσεις, λαμπερά σαν την ψυχή που προσερχόταν κάταγνη στη θεία κοινωνία. Κι όλα τα πρόσωπα θαρρείς πως είχαν κάτι από τη θεία λάμψη. Κι ήταν όλα τόσο γεμάτα αγιοσύνη.

Καλά Χριστούγεννα
Παπαπαναγιώτου Μαρία

Τα Χριστούγεννα στη Γαλλία

Το Παρίσι, η πρωτεύουσα της Γαλλίας, φοράει τα γιορτινά του τέλη Νοέμβρη, με την φωταγώγηση συνοικιών, δρόμων και μνημείων. Στην πιο διάσημη λεωφόρο του Παρισιού, την λεωφόρο Champs Elysées, τα 400 πλατάνια που βρίσκονται κατά μήκος της φωτίζονται με ένα εκατομμύριο πολύχρωμα λαμπιόνια δίνοντας το εναρκτήριο λάκτισμα στις εορταστικές εκδηλώσεις. Οι χριστουγεννιάτικες αγορές (Les marchés de Noël) ανοίγουν τις πόρτες τους επίσης τις τελευταίες μέρες του Νοεμβρίου προσφέροντας ζεστό γλυκό κρασί αρωματισμένο με μπαχαρικά, τοπικά εδέσματα και λιχουδιές, και όμορφα χειροτεχνήματα υπό τους ήχους χριστουγεννιάτικης μουσικής.

Οι Γάλλοι στολίζουν τις οικίες τους με το χριστουγεννιάτικο δέντρο (Le Sapin de Noël) και τα γνωστά Αλεξανδρινά, αυτά τα κόκκινα εντυπωσιακά λουλούδια που τα αποκαλούν «Αστέρια των Χριστουγέννων» (Le poinsettia ou étoile de Noël).

Την 1^η Δεκέμβρη μπορεί

να συναντήσει κανείς σε πολλά σπίτια ένα ημερολόγιο αντίστροφης μέτρησης (Le Calendrier de l'Avent) με 24 παραθυράκια που μέσα τους κρύβουν 24 εκπλήξεις μία για κάθε μέρα μέχρι την παραμονή των Χριστουγέννων.

Στις 8 Δεκεμβρίου, στην πόλη της Λυών (Lyon), τιμάται η Παρθένος Μαρία με μια γιορτή συνήθως τετραήμερη που ονομάζεται το Φεστιβάλ των Φώτων (La fête de Lumières). Σύμφωνα με την παράδοση, καθώς πέφτει η νύχτα κάθε οικογένεια βάζει κεράκια σε κάθε παράθυρο της οικίας της, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα μυσταγωγίας στην πόλη. Οι πλατείες, τα πάρκα, τα δημόσια κτίρια και τα ιστορικά μνημεία χρησιμοποιούν ως καμβάς για φωτισμένα έργα τέχνης που προβάλλονται πάνω στις προσόψεις τους.

Στις 24 Δεκεμβρίου, Παραμονή Χριστουγέννων, μετά την μεταμεσονύκτια λειτουργία στην εκκλησία όπου συχνά γίνεται αναπαράσταση της Θείας Γέννησης με πραγματικά πρόσωπα και ζώα (γαϊδουράκι, προβατάκι ακόμα και μαράκι που

αναπαριστά τον νεογέννητο Χριστό), οι Γάλλοι συγκεντρώνονται για το εορταστικό χριστουγεννιάτικο δείπνο (Le Réveillon). Κατά τη διάρκεια του δείπνου απολαμβάνουν ποικίλα πιάτα με τα θαλασσινά να έχουν την τιμητική τους: στρείδια, καπνιστός σολομός, μύδια αλλά και φουά γκρα ως ορεκτικό, χήνα με γέμιση από κάστανα, γαλοπούλα ή άλλα ψητά κρέατα ως κυρίως πιάτο συνοδευόμενα με σαμπάνια και ως επιδόρπιο τον χριστουγεννιάτικο κορμό (La bûche de Noël) φτιαγμένο με παντεσπάνι και κρέμα κάστανου συνήθως που θυμίζει στην όψη του κορμού δέντρου και διακοσμείται με μικροσκοπικά «μανιτάρια» μαρέγκας και άλλες λιχουδιές που παραπέμπουν σε αντικείμενα που βρίσκονται στο δάσος.

Ο Père Noël (Πατέρας των Χριστουγέννων) με τον βοηθό του τον Père Fouettard μοιράζει τα δώρα στα καλά παιδάκια όλης της χώρας στις 24 Δεκεμβρίου. Αφήνει τα δωράκια στα άδεια παπούτσια που έχουν βάλει τα παιδάκια δίπλα στο τζάκι, όχι όμως στα άτακτα. Σε κάποιες

Ο φωτισμένος Πύργος του Eiffel

περιοχές της Γαλλίας με βάση το έθιμο, ο Père Noël έρχεται και μοιράζει κάποια πιο μικρά δώρα στις 6 Δεκεμβρίου (εορτή του Αγίου Νικολάου) και επιστρέφει την παραμονή των Χριστουγέννων για να φέρει τα πιο μεγάλα δώρα.

Εν αναμονή λοιπόν της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων Καλά Χριστούγεννα σε όλους!

Joyeux Noël à tous!

Κεχαγιά Αγγελική,

Εκπαιδευτικός ΠΕ 05 Γαλλικής Γλώσσας

Τα λαμπάκια άναψαν στο Champs Elysées

Χριστούγεννα στο Παρίσι

Η ζωγραφική και η σχέση της με τη ψυχική υγεία των μαθητών

Από τη μικρή ακόμα ηλικία, η ζωγραφική αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διασκέδασης των παιδιών στο σπίτι. Όσο περνούν τα χρόνια, γίνεται και κομμάτι της εκπαίδευσής τους στο σχολείο και ίσως την επιλέξουν και ως εξοσχολική δραστηριότητα. Εκτός από τη ψυχαγωγία των μαθητών, η ζωγραφική είναι ωφέλιμη και για τη ψυχική τους υγεία.

Πολλοί αναρωτιούνται πώς είναι δυνατόν κάτι τόσο απλό να έχει επίδραση στην ψυχολογία τους. Σύμφωνα με έρευνες που δραστηριοποιήθηκαν από ψυχολόγους σε όλον τον κόσμο, η ζωγραφική συμπεριλαμβάνεται στην λίστα με τους πιο δραστικούς τρόπους καταπολέμησης

του άγχους. Είναι γνωστό πως οι μαθητές έχουν υπερβολικό άγχος και συχνά δεν ξέρουν πως να χαλαρώσουν από την πιεστική καθημερινότητά τους. Από τη στιγμή που θα πιάσουν μολύβι ή πινέλο στα χέρια τους, θα ηρεμήσουν και θα θελήσουν να επικεντρωθούν στο τι θα δημιουργήσουν. Με αυτόν τον τρόπο, θα αυξηθεί η δημιουργικότητά τους και θα εξασκηθεί η σκέψη τους. Έχουν να διαλέξουν από διάφορα υλικά τα οποία είναι από διαφορετικά χρώματα. Η επαφή τους με τα ποικίλα χρώματα αυξάνει την διάθεση, ενισχύει τη δημιουργικότητα και απελευθερώνει ένα από τα ομορφότερα συναισθήματα- την ελευθερία.

Συμπεραίνουμε,

λοιπόν, πως η ζωγραφική μπορεί να βοηθήσει την ψυχική υγεία των μαθητών με πολλούς τρόπους.

Αθηνά Παπαδοπούλου,
μαθήτρια της
Β΄ Γυμνασίου

Ονειρεύομαι ό,τι
ζωγραφίζω και
μετά ζωγραφίζω
ό,τι ονειρεύομαι.

Vincent van Gogh,
1853-1890,
Ολλανδός ζωγράφος

Ο όμιλος εικαστικών σε ώρα δημιουργικής παραγωγής

Ο Ι Ο Μ Ι Λ Ο Ι - Ε Ν Α Σ Σ Η Μ Α Ν Τ Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Ο Π Ο Σ Ε Κ Φ Ρ Α Σ Η Σ Κ Α Ι Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ι Α Σ

Οι όμιλοι λειτουργούν από τη φετινή σχολική χρονιά στα σχολεία με συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς - παιδαγωγικούς στόχους και με προσδοκώμενα οφέλη από τη λειτουργία τους, όπως ανάπτυξη γνώσεων και δεξιοτήτων, καλλιέργεια ενδιαφερόντων και κλίσεων, ενθάρρυνση δημιουργικής απασχόλησης και ελεύθερης έκφρασης, εμπλουτισμός των ευκαιριών, τρόπων και μέσων για ψυχαγωγία.

Στο Γυμνάσιο Μούδρου λειτουργούν κατά τη φετινή σχολική χρονιά Όμιλος Καλλιτεχνικών, Όμιλος Θεάτρου, Όμιλος ντοκυμαντές και Όμιλος εφημερίδας. Το ενδιαφέρον των μαθητών μεγάλο και η προσέλευση ιδιαίτερα σημαντική. Ιδιαίτερα ο Όμιλος Καλλιτεχνικών και ο Όμιλος του θεάτρου έλκουν το ενδιαφέρον και μαθητών του Λυκείου. Το σχέδιο, το θέατρο, η κάθε μορφή δημιουργίας δεν είναι απλά τέχνη και αισθητική. Είναι τρόπος ζωής και έκφρασης, βασικός οδηγός συμμετρίας, αρμονίας και ψυχικής ισορροπίας και η βάση για πάρα πολλές επιστήμες και επαγγέλματα.

Δράσεις του Κέντρου Πρόληψης «Πολιόχνη» στο Γυμνάσιο Μούδρου

Έργο ομάδας μαθητών της Α' Γυμνασίου για τα δικαιώματα του παιδιού

Έργο ομάδας μαθητών της Β' Γυμνασίου για το διαδικτυακό εκφοβισμό

Έργο ομάδας μαθητών της Γ' Γυμνασίου για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ Τ Ο Υ Κ . Π . « Π Ο Λ Ι Ο Χ Ν Η »

Το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας Λήμνου και Αγ. Ευστρατίου με διακριτικό τίτλο «Πολιόχνη» Λήμνου πραγματοποίησε δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης στο γυμνάσιο Μούδρου. Πιο συγκεκριμένα στην Α' γυμνασίου η δράση είχε ως στόχο την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση σχετικά με τα δικαιώματα των παιδιών, στην Β' γυμνασίου για τους κινδύνους του διαδικτύου και τον διαδικτυακό εκφοβισμό και τέλος στην Γ' γυμνασίου για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών. Στην δράση συμμετείχαν 76 μαθητές και μαθήτριες. Τις δράσεις συντόνισαν τα επιστημονικά στελέχη του Κ.Π Πολιόχνη, Μαρία Μαμαλίκου, Ψυχολόγος-επιστημονικά υπεύθυνη, η κα. Παλαμούτη Μάλαμα, κοινωνική λειτουργός-επιστημονικό στέλεχος, η κα. Κούτη Θεανώ, κοινωνιολόγος-επιστημονικό στέλεχος.

Π Ω Σ Ε Ι Δ Α Ν Τ Ι Σ Δ Ρ Α Σ Ε Ι Σ Ε Ν Η Μ Ε Ρ Ω Σ Η Σ Ο Ι Μ Α Θ Η Τ Ε Σ ;

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Την Παρασκευή, 9 Δεκεμβρίου, παραμονή της Παγκόσμιας Ημέρας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, συμμετείχαμε σε δράση του Κέντρου Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας «Πολιόχνη» με πιο συγκεκριμένη θεματική «τα δικαιώματα του παιδιού». Η Παγκόσμια ημέρα Δικαιωμάτων του Παιδιού είναι η 20^η Νοεμβρίου και η Παγκόσμια ημέρα Παιδιού είναι η 11^η Δεκεμβρίου. Τα Δικαιώματα

των παιδιών είναι : το δικαίωμα της επιβίωσης, της προστασίας ,της ανάπτυξης, εξέλιξης και συμμετοχής .

Παιδιά θεωρούνται όλα τα αγόρια και κορίτσια που είναι κάτω των 18 ετών.

Η πολιτεία πρέπει να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να προστατέψει αυτά τα δικαιώματα. Να δοθεί περισσότερος ελεύθερος χρόνος για ψυχαγωγία, να απαγορευτεί η παιδική εργασία, να υποστηριχτούν τα παιδιά με αναπηρία.

Τα ΠΑΙΔΙΑ είναι η επένδυση για ένα καλύτερο μέλλον.

Καπουράνη Στασινή-Μαρία

Μαθήτρια της Α' Γυμνασίου

Όλοι οι άνθρωποι γεννήθηκαν ελεύθεροι και ίσοι όσον αφορά την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματά τους. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση, και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφοσύνης.

Άρθρο 1

Διακήρυξη Ανθρώπινων

Δικαιωμάτων

10 Δεκεμβρίου 1948

Ζωγραφίζοντας για τα παιδιά με αναπηρία

CYBER BULLING

Β΄ Γυμνασίου

Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, όλο και περισσότεροι έφηβοι και παιδιά χρησιμοποιούμε το διαδίκτυο καθημερινά. Μπορούμε να βρούμε πληροφορίες για σχεδόν τα πάντα, να μιλήσουμε με τους φίλους μας, να παίξουμε παιχνίδια και άλλα πολλά. Εκτός από τα θετικά, το διαδίκτυο έχει και αρνητικά στα οποία συμπεριλαμβάνεται ο διαδικτυακός εκφοβισμός (cyber bullying). Το σχολείο μας πρόσφατα πραγματοποίησε μία δράση σχετικά με αυτό το θέμα.

Η δράση αυτή, είχε ως σκοπό την εκπαίδευση των μαθητών/μαθητριών σχετικά με τον διαδικτυακό εκφοβισμό. Η καλεσμένη στο σχολείο μας ψυχολόγος κα Μαμαλίκου Μαρία, μας ενημέρωσε για το τι είναι το cyber bullying,

τι μορφές έχει και πώς μπορούμε να προστατευτούμε. Διαδικτυακός εκφοβισμός σημαίνει η εκφόβιση κάποιου μέσω του διαδικτύου. Μπορεί να συμβεί στον καθένα από οποιονδήποτε! Για αυτόν τον λόγο, προσέχουμε σε ποιους μιλάμε στο διαδίκτυο και δεν αποδεχόμαστε αγνώστους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αν έχουμε βιώσει ή βιώνουμε διαδικτυακό εκφοβισμό κάνουμε report και block στο άτομο που μας εκφοβίζει και ενημερώνουμε τους γονείς μας ή κάποιον ενήλικα της εμπιστοσύνης μας για να μας βοηθήσει. Ένας μαθητής/μία μαθήτρια ο οποίος/η οποία βιώνει κάτι παρόμοιο μπορεί να εμφανίσει σημάδια κατάθλιψης και κοινωνικής απομόνωσης ή να έχει χαμηλή αυτοπεποίθηση,

χαμηλή αυτοεκτίμηση, αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και αυτοκτονικές τάσεις. Μετά από την ομιλία της ψυχολόγου, μας ζητήθηκε να δημιουργήσουμε τις δικές μας αφίσες ενάντια στον διαδικτυακό εκφοβισμό δουλεύοντας σε ομάδες.

Εν κατακλείδι, μπορώ να πω με σιγουριά ότι μετά από αυτή τη δράση, έχουμε κατανοήσει την έννοια του διαδικτυακού εκφοβισμού και τους τρόπους πρόληψης και αντιμετώπισής του.

*Παπαδοπούλου Αθηνά
Μαθήτρια της
Β΄ Γυμνασίου*

Το Report
και το Block
είναι θάραρος

ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Γ΄ Γυμνασίου

Η βία κατά των γυναικών είναι ίσως η πιο σημαντική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο ορισμός της βίας κατά των γυναικών περιλαμβάνει κάθε πράξη βίας που στηρίζεται στο φύλο και έχει ως αποτέλεσμα την σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας είτε αυτό προκύπτει στην δημόσια είτε στην ιδιωτική ζωή με ή χωρίς απειλές. Συμβαίνει σε όλο τον κόσμο σε καθημερινή βάση και σε διαφορετικά πλαίσια το κάθε ένα. Μπορεί να είναι ψυχολογική, σωματική ή σεξουαλική. Η βία κατά των γυναικών μπορεί να αποβεί ως ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους για τις γυναίκες παγκοσμίως. Υπάρχουν άπειρες πράξεις βίας προς τις γυναίκες. Κάποιες από αυτές είναι η ενδοοικογενειακή βία. Οι γυναίκες κινδυνεύουν από τα ίδια τα άτομα που υποτίθεται ότι τις στηρίζουν και τις αγαπάνε όπως κανένας άλλος άνθρωπος στη γη. Σε πολλά σπίτια δυστυχώς δεν είναι έτσι. Πολλές γυναίκες μπορεί να χάσουν την ζωή τους από αυτό το γεγονός και πολλές άλλες να έχουν μία πολύ κακή ψυχολογική κατάσταση. Στην χώρα μας τα τελευταία 2 χρόνια έχουν παρατηρηθεί συγκλονιστικά στατιστικά για τις γυναικοκτονίες. Κάποιες από αυτές τις τραγικές περιπτώσεις είναι :

11/5/2021 στα Γλυκά Νερά

Η δολοφονία της 20χρονης Καρολίν Κράουτς, στα Γλυκά Νερά στις 11 Μαΐου, από τον 32χρονο σύζυγό της, παρουσία του 11 μηνών βρέφους της οικογένειας, σόκαρε το πανελλήνιο, που για περισσότερες από πέντε εβδομάδες είχε ταυτιστεί με τον πόνο του συζύγου και πατέρα. Ο δράστης είχε σκηνοθετήσει την δήθεν εισβολή ληστών στο

**ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
Γ' Γυμνασίου (συνέχεια του άρθρου)**

σπίτι, και έπαιξε θέατρο επί 37 μέρες, οπότε και αναγκάστηκε να ομολογήσει. 3/6/2021 στην Αγία Βαρβάρα. Μετά από χρόνια κακοποίησης, η 64χρονη Ελένη στις 3 Ιουνίου δέχθηκε δολοφονική επίθεση από τον εν διαστάσει 75χρονο σύζυγό της. Εντοπίστηκε αιμόφυρτη με τραύματα από σφαίρες στο κεφάλι έξω από το πατρικό της στην Αγία Βαρβάρα.

16/7/2021 Φολέγανδρος

Μετά από έναν έντονο διαπληκτισμό η 26χρονη Γαρυφαλλιά, αφού πρώτα κακοποιήθηκε βάνουσα, δολοφονήθηκε τον Ιούλιο από τον σύντροφό της στη Φολέγανδρο, όπου βρίσκονταν για διακοπές. Ο 30χρονος την έσπρωξε στα βράχια και την άφησε να πνιγεί. «Ήταν η κακιά στιγμή, χάλασε η φάση» φέρεται να είπε αρχικά ο δράστης.

1/9/2021 Κυπαρισσία

Η σορός της 42χρονης Μόνικα Γκιους βρέθηκε στην Κυπαρισσία της 1η Σεπτεμβρίου τσιμεντωμένη στην αυλή του σπιτιού της. Η γυναίκα, διαζευγμένη μητέρα τριών παιδιών, είχε δηλωθεί ως αγνοούμενη από τον περασμένο Μάιο από την αδερφή της. Ήταν θύμα ενδοοικογενειακής βίας, τόσο από τον πρώην σύζυγο και πατέρα των τριών παιδιών της, όσο και από τον 39χρονο σύντροφο της, ο οποίος τελικά συνελήφθη με διεθνές ένταλμα στην Ολλανδία, και κρίθηκε προφυλακιστέος.

Μετά τα παραπάνω γεγονότα που συνέβησαν ΜΟΝΟ στην Ελλάδα από το 2021 μέχρι και σήμερα, αντιλαμβανόμαστε ότι τα πράγματα είναι τραγικά. Πολλές γυναίκες ακόμα και σήμερα βρίσκονται σε άθλια κατάσταση μόνες και βοήθητες και φοβούνται να μιλήσουν. Κάποιες από αυτές τις γυναίκες είχαν καταγγείλει το γεγονός, άλλες είχαν μιλήσει στο οικογενειακό τους περιβάλλον, κάποιες δεν τις πίστεψαν, κάποιες δεν τις προστάτησαν αρκετά... Έχουμε φωνή και πρέπει να μιλάμε και να μην φοβόμαστε!

Στις 28 Νοεμβρίου 2022, τρεις μόλις μέρες μετά την 25η Νοεμβρίου-Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών ασχοληθήκαμε κι εμείς στο σχολείο μας με το θέμα αυτό. Η κυρία Μαμαλίκου Μαρία, ψυχολόγος, υπεύθυνη του Κέντρου Πρόληψης «Πολιόχνη» μας μίλησε για την βία κατά των γυναικών. Αναφέρθηκαν πολλά περισσότερα στατιστικά και περιπτώσεις, μάθαμε πως να διαχειριζόμαστε έστω και σε ελάχιστο βαθμό την περίπτωση αυτή και πως χωρίς την συναίνεσή μας δεν μπορεί κανείς να μας αγγίξει. Είπαμε για

τις σκέψεις και τους μύθους που καταρρίπτονται μετά από το κάθε περιστατικό και αναφερθήκαμε σε κάποιες μορφές κακοποίησης που δυστηνώς είναι συχνές. Τα θύματα συχνά επιλέγουν την σιωπή γιατί δεν έχουν την απαραίτητη δύναμη για να εκφραστούν σε άτομα τα οποία εμπιστεύονται. Σε αυτή την περίπτωση το θύμα πρέπει να απευθυνθεί σε κάποια γραμμή υποστήριξης όπως το «Χαμόγελο του Παιδιού» ή στο 15900. Τέλος, δημιουργήσαμε αφίσες σχετικά με αυτό το θέμα και τις παρουσιάσαμε σε όλους.

Σουκοβέλου Κωνσταντίνα

Μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου

**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ - ΚΑΤΑΚΤΗΜΕΝΟ
ΔΙΚΑΙΩΜΑ Η ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ;**

Την Παρασκευή, 9 Δεκεμβρίου, στις 18.00 πραγματοποιήθηκε διαδικτυακή Εκδήλωση της Διεθνούς Αμνηστίας για την Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στο πλαίσιο του Εκπαιδευτικού προγράμματος "Εγώ κι Εσύ Μαζί: Εκπαίδευση στα Ανθρώπινα Δικαιώματα".

Μαθητές και μαθήτριες από όλη την Ελλάδα κατέθεσαν απορίες και ερωτήματα για την ελευθερία του λόγου.

Υπάρχει ελευθερία της έκφρασης,

ελευθερία του λόγου, ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα; Τι συμβαίνει στην καθημερινότητα; Τι συμβαίνει στο σχολείο; Στις τάξεις; Στην αυλή του σχολείου; Στα αθλήματα και στις εξωσχολικές δραστηριότητες; Στο παιχνίδι; Στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης; Στο Instagram; Στο TIK-TOK; Στο σπίτι;

Μπορεί η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και η ανταλλαγή απόψεων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να οδηγήσει σε κατάχρηση του δικαιώματος της

ελευθερίας έκφρασης προσβάλλοντας άτομα και ομάδες;

Από πόσο χρονών μπορούμε να μιλάμε ελεύθερα;

Γιατί κάποιος έχουν μεγαλύτερη ελευθερία λόγου από ότι έχουν άλλοι; Το Γυμνάσιο Μούδρου συμμετείχε με τη διατύπωση καιρίων ερωτημάτων. Στο live streaming συμμετείχε ο μαθητής της Γ' Γυμνασίου Γιώργος Ζαρωμένος.

ΕΦΗΒΟΙ vs ΓΟΝΕΙΣ

«Όλα μπορούμε να τα σπουδάσουμε εκτός από το να γίνουμε γονείς...». Είναι μια σχέση ζωής που χρειάζεται συνεχή δουλειά για να μείνει ζωντανή! Είναι μια σχέση που παρόλες τις απαιτήσεις και την ομορφιά της, ξεπερνάει τα συναισθηματικά αποθέματα και αντοχές. Πρέπει να προσαρμοζόμαστε στην ιδιαιτερότητα του δικού μας παιδιού και στις ανατροπές της εξέλιξής του. Μία ανατροπή συναντάμε κατά την εφηβεία...

Εφηβεία είναι η μεταβατική περίοδος στην ανάπτυξη του ανθρώπου, που μέσα από έντονες σωματικές, γνωστικές, συναισθηματικές και κοινωνικές αλλαγές μεταβαίνει από την παιδική ηλικία στην ώριμη ενήλικη ζωή. Είναι η περίοδος όπου οι έφηβοι νιώθουν περήφανα για την καινούρια τους θέση στην

κοινωνία, αλλά και η χρονική στιγμή που η αβεβαιότητα και οι αμφιταλαντεύσεις χτυπάνε κόκκινο.

Όταν λοιπόν το παιδί μιας οικογένειας μπαίνει στην εφηβική ηλικία ξεκινάει μια ιδιαίτερη περίοδος αφού δοκιμάζεται η σχέση γονέα-παιδιού. Συνήθως τα πιο συχνά θέματα για τα οποία έρχονται αντιμέτωποι είναι το ντύσιμο, οι σχολικές επιδόσεις ή η απασχόληση με το ίντερνετ. Άλλες οικογένειες όμως έχουν σημαντικότερα θέματα να διευθετήσουν όπως είναι η παραβατικότητα, οι παρέες, τα ναρκωτικά, η κατάθλιψη κ.τ.λ Αυτές οι συγκρούσεις εμφανίζονται στην αρχή της εφηβείας και κορυφώνονται στα 14-17 έτη, όπου από εκεί και πέρα σιγά-σιγά μειώνονται.

Αν προσπαθήσει κανείς να μελετήσει τις σχέσεις των γονέων με τα παιδιά τους στην εφηβική ηλικία, θα μπορέσει να αντιληφθεί πως

ο διάλογος αποτελεί το βασικότερο χαρακτηριστικό για την ομαλή λειτουργία της οικογένειας. Όταν συζητούνται όλα τα θέματα που τους απασχολούν, τότε θα γίνουν άνθρωποι με δομημένη ταυτότητα και αυτοπεποίθηση.

Ο θεσμός της οικογένειας έχει αλλάξει σημαντικά σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια. Δυστυχώς, ο χρόνος ενασχόλησης των γονέων με τους έφηβους είναι μειωμένος και τείνει να ελαττώνεται ολοένα και περισσότερο. Από τη μία είναι ο φόρτος εργασίας των γονέων και οι λοιπές υποχρεώσεις και από την άλλη είναι οι έφηβοι με το εξαντλητικό σχολικό ωράριο καθώς και τις ασχολίες της αρεσκείας τους. Αυτές οι συνθήκες οδηγούν στην έλλειψη οικογενειακού χρόνου και κατά συνέπεια στην επιρροή κοινωνικής και συναισθηματικής έκφρασης των εφήβων.

Πολλές έρευνες έχουν

ασχοληθεί με τον πιο “αποτελεσματικό” τρόπο διαχείρισης των εφήβων.

Συμπερασματικά, μπορούμε να αναφέρουμε ότι ο γονέας που είναι υπεύθυνος, θέτει κανόνες, είναι ζεστός και γεμάτος αποδοχή για το παιδί του είναι ο “αποτελεσματικός” γονέας. Σε αντίθεση με τον γονέα που γίνεται παραμελητικός και δεν βάζει όρια. Αυτός επηρεάζει αρνητικά το παιδί και την προσωπικότητά του.

Η εφηβεία είναι ικανή να φέρει στην επιφάνεια την ανάγκη για αλλαγή και οι γονείς πρέπει να είναι ενήμεροι και προετοιμασμένοι για τη μετάβαση και τροποποίηση των δικών τους συνθηκών!

Κεχαγιά Ιωάννα,

Μέλος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

Γεράσιμος Στέρης, 1898-1987

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΟΥΔΡΟΥ

Στην κατάμεστη αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου "Παύλος Κουντουριώτης" πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 7 Δεκεμβρίου, η εκδήλωση που συνδιοργάνωσε ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου Μουδρου "Αργύριος Μοσχίδης" σε συνεργασία με το Σύλλογο Εκπαιδευτικών του σχολείου. Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης ο ψυχολόγος κ. Πέτρος Κεχαγιάς, ο οποίος με έναν πολύ απλό και εύληπτο τρόπο μίλησε σε μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς για το θέμα του Σχολικού εκφοβισμού.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με ένα video που αναφερόταν σε ένα παιδί το οποίο δεχόταν bullying από τα παιδιά στο σχολείο και δεν υπήρχε κανένα παιδί να το υποστηρίξει πράγμα το οποίο το έκανε να νιώθει αδύναμο και κατώτερο. Έτσι μας περνούσε το μήνυμα για το πόσο διεφθαρμένη είναι η κοινωνία μας και για το ότι δεν πρέπει οι γονείς να βάζουν την βία μέσα στην ψυχή των παιδιών τους, γιατί όλα τελικά από την οικογένεια ξεκινάνε.

Ο κ. Κεχαγιάς στη συνέχεια μας εξιστόρησε μία ιστορία για μια βαλίτσα : της άρεσε λοιπόν να ταξιδεύει της βαλίτσας και έτσι

ξεκίνησε το ταξίδι της ενθουσιασμένη να γνωρίσει άλλες βαλίτσες. Όμως δεν πήγαν όλα όπως τα ήθελε, γιατί την κορόιδευαν, επειδή είχε πολλά χρώματα. Τότε άρχισε να νιώθει ένα βάρος, όπως το βάρος που κουβαλάει κάποιος που τον κρίνουν και όσο πάει και μεγαλώνει το βάρος και γίνεται και πιο βαρύς ο άνθρωπος ψυχολογικά, γιατί αρχίζει να πιστεύει όλα όσα ακούει. Έτσι με τον καιρό κλείνεται στον εαυτό της η βαλίτσα, όπως και ο άνθρωπος, και κάθεται μόνος του στα σκοτάδια της ψυχής του, εφόσον όσες φορές και αν προσπάθησε να επικοινωνήσει, δεν τα κατάφερε και όλο κάτι είχαν να πούν. Έτσι λοιπόν δημιουργούνται τραύματα στους ανθρώπους, που ίσως και να τους ακολουθούν σε όλη τους τη ζωή. Όπως μας είπε και ο κ. Κεχαγιάς ως ψυχολόγος, πολλοί άνθρωποι του λένε πως ήταν κάποτε θύματα bullying και πως δεν το ξέχασαν όσα χρόνια και να πέρασαν.

Ακολούθησε ένα παράδειγμα για το πώς θα κάνουμε το τρίγωνο, κύκλο :

Στην μία γωνία έχουμε το θύμα το οποίο νιώ-

θει : μοναξιά επειδή του το έχουν δημιουργήσει οι άλλοι, νιώθει ενοχές γιατί σκέφτεται πως για να του το κάνουν αυτό σημαίνει ότι το αξίζει πράγμα το οποίο δεν ισχύει και απελπισία.

Ο θύτης νιώθει : δύναμη, γιατί ασκεί μεγάλη επιρροή πάνω στο θύμα και ίσως θεωρεί ότι αυτό που κάνει είναι σωστό.

Τέλος, ο παρακολουθητής βρίσκεται στην τελευταία γωνία του τριγώνου και είτε φοβάται πως αν βοηθήσει το θύμα θα του επιτεθεί κι εκείνου/ης ο θύτης, οπότε κάνει πίσω, είτε δεν νοιάζεται και απλά ζει τη ζωή του και όλα καλά εφόσον συμβαίνει αλλού.

ΜΟΡΦΕΣ ΒΙΑΣ

- Σωματική βία
- Δεκτική βία
- Ψυχολογική βία
- Ψηφιακός εκφοβισμός (μηνύματα, φωτογραφίες κ.α)
- ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ
- πτώση σχολικών επιδόσεων
- χαμηλή αυτοπεποίθηση
- απομόνωση
- σωματικές ενοχλήσεις (πονοκέφαλοι, στομαχικοί πόνοι, άρνηση φαγητού)

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΙΛΑΕΙ ΤΟ ΘΥΜΑ

Νιώθει φόβο, ντροπή, ενοχές, νομίζει ότι μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνος/η, πως αν το μοιραστεί οι άλλοι δεν θα καταλάβουν

- A N T I Γ I A
ΜΠΟΥΛΙΝΚ ΤΙ?
- φιλία
 - συνεργασία
 - ευγένεια

Υποστήριξε ένα παιδί θύμα. Πως?

Μίλα του, πες του πως δεν είναι μόνο, πρότρεψέ το να μιλήσει, πες του ότι θα το στηρίξεις.

Έτσι ένα τρίγωνο γίνεται κύκλος, με το να υποστηρίξουμε ο ένας τον άλλον!

Άρα στη βαλίτσα μας θα βάλουμε:

- χαρά
- αγάπη
- εμπιστοσύνη
- καλοσύνη
- ωραίες αναμνήσεις
- ευτυχία
- ελπίδα
- συμπόνια

Την ομιλία ακολούθησε ένα πολύ μικρό δρώμενο σχετικό με το θέμα από το Θεατρικό Όμιλο του σχολείου.

Χαριλά Μαρία

Μαθήτρια της

Γ' Γυμνασίου

ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Ποίημα του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΞΗΡΟΜΕΡΙΤΗ
μας το απέστειλε με αφορμή την εκδήλωσή μας
Ευχαριστούμε πολύ

Αν λες πως είσαι δυνατός κι έτσι θέλεις να μείνεις,
πες μου αυτή τη δύναμη με ποιο χρώμα τη ντύνεις;
όταν τον πιο αδύναμο με τούτη τον φοβίζεις,
σκέφτηκες ουσιαστικά πως την υποβαθμίζεις;

Σκέφτηκες άρα τι πληγές στο θύμα σου ανοίγεις,
πως σ' ένα πέπλο απελπισιάς τη σκέψη του τυλίγεις;
πως τυραννός του γίνεσαι και θύτης του συγχρόνως,
πως από σε πιο δυνατό μπορεί να δείξει ο χρόνος;

Σκέφτηκες με τη δύναμη κάλιο 'ναι να σηκώσεις,
εκείνον κάτω πού 'πεσε αντί να τον πληγώσεις;
νομίζεις, πως το θαυμασμό των άλλων πως κερδίζεις,
κακία όταν ντύνεσαι, μα όμως τους φοβίζεις.

Νιώθεις καλά και αρχηγός σαν σε ακολουθούνε,
αλλά στο βάθος ξέρε το πως όλοι σε φθονούνε,
γιατί κανείς τον τύραννο ποτέ δεν αγαπάει,
όταν κακίες, δάκρυα στο δρόμο του σκορπάει.

Πόσο θα σε θαυμάζουνε και θα σε αγαπούνε,
τη δύναμή σου αρωγό να δίνεις, σαν σε δούνε,
σε όποιον πιο αδύναμο, αντί για την κακία,
να δίνεις του μια αγκαλιά, αγάπη και φιλία.

Σκέψου και αποφάσισε, τούτα σαν θα διαβάσεις,
τι χρώμα βάζεις στην ψυχή στη ζήση να περάσεις,
το μαύρο, τ' αποκρουστικό που βγάζει η κακία,
ή της αγάπης το λευκό πού 'ναι ζωής ουσία;

ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ**ΒΑΔΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΥΨΙΠΥΛΗΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Ε.Κ. ΡΕΠΑΝΙΔΙΟΥ**

Την Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου, παραμονή της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία οι μαθητές του Γυμνασίου Μουδρου "Αργύριος Μοσχίδης" απλώνουν ξανάγισαν σε ένα διαδικτυακό μάθημα συνεκπαίδευσης τους μαθητές του Ε.Ε.Ε.Κ. Ρεπανιδίου στα μονοπάτια της «Υψιπυλης».

Ως βετεράνοι στο πρόγραμματος «Πού κρύβεται η Υψιπύλη», ενός προγράμματος τοπικής ιστορίας, βιώσιμης ανάπτυξης και ενεργού πολιτεότητας στο οποίο το Γυμνάσιο Μουδρου συμμετέχει για δεύτερη χρονιά, η μαθητική ομάδα του Γυμνασίου Μουδρου συστήνει τη βασίλισσα της Λήμνου στους νέους συνοδοιπόρους της, τους παρουσιάζει τις δράσεις κι όσα αποκόμισε από την περσινή συμμετοχή και τους καλεί στο φετινό ταξίδι στη βυζαντινή ιστορία και τα οθωμανικά τοπία του νησιού.

Ευχαριστούμε θερμά τη Διευθύντρια και τους εκπαιδευτικούς του Ε.Ε.Ε.Κ. Ρεπανιδίου για την πρόσκληση και στέλνουμε το μήνυμα της συμπερίληψης και της σημασίας της διαφοροποιημένης διδασκαλίας με κοινούς στόχους για όλα τα παιδιά. Το μόνο που απαιτείται είναι αγάπη και σεβασμός.

Αιώνες διασχίζοντας
κι αψηφώντας
τους εχθρούς,
στου Κάστρου
τη σκιά ζητώ να ξαποστάσω.

Η Συναισθηματική Νοημοσύνη και η σχέση της με τη σχολική ζωή

Η έννοια της «Συναισθηματικής Νοημοσύνης» (Σ.Ν.) που εισήχθη στον τομέα της μελέτης της Νοημοσύνης το 1964, αφορά στην ικανότητα κατανόησης και χειρισμού των συναισθημάτων.

Σύμφωνα με το επικρατέστερο μοντέλο ερμηνείας της Σ.Ν., αυτή περιλαμβάνει τέσσερις θεμελιώδεις ικανότητες: 1. την αντίληψη, την ανίχνευση και την περιγραφή των συναισθημάτων, 2. την κατανόηση των συναισθημάτων και το πώς αυτά προκύπτουν μέσα από τις σχέσεις και άλλες καταστάσεις, 3. τον χειρισμό και τη ρύθμιση των συναισθημάτων, 4. τη χρήση και την αξιοποίηση των συναισθημάτων και των αντιδράσεων στις γνωστικές λειτουργίες, όπως η λύση προβλημάτων και η λήψη αποφάσεων. Όλα τα παραπάνω αφορούν τόσο τα συναισθήματα του ατόμου που τα βιώνει, όσο και τα συναισθήματα των άλλων. Πρόκειται για ένα σύνολο ικανοτήτων και δεξιοτήτων συμπεριλαμβανομένης της ενσυναίσθησης, της ικανότητας κατανόησης της σκέψης και των συναισθημάτων ενός άλλου ανθρώπου.

Η έρευνα αποδεικνύει τη μεγάλη σημασία της Σ.Ν. στην εκπαίδευση και τη μαθησιακή δεξιότητα των παιδιών. Υποστηρίζει πως η υψηλή Σ.Ν. σχετίζεται τόσο με την ψυχική υγεία, τη θετική σταδιοδρομία και την καλή σχολική επίδοση των μαθητών, όσο και με τον επιτυχημένο επαγγελματικό προσανατολισμό, που αργά ή γρήγορα ένας έφηβος θα κληθεί να επιλέξει.

Ένας μαθητής με ανεπτυγμένη Σ.Ν. είναι σε θέση να αντιληφθεί τα συναισθήματά του κατά τη διάρκεια της μελέτης του ή το πώς ένωσε μετά από μία αποτυχία ή επιτυχία, και να ρυθμίσει τις αντιδράσεις του ώστε να επαναφέρει την ισορροπία στη διάθεσή του. Ακόμη, δημιουργεί κίνητρα για μάθηση και καλή επίδοση, παρακινώντας τον ίδιο ή τους συμμαθητές του. Επιπλέον, έχει βρεθεί ότι η Σ.Ν. διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση φιλικών σχέσεων και μίας υγιούς παρέας σε σχολικά και εξωσχολικά πλαίσια, βοηθώντας έτσι τα παιδιά να αποφεύγουν καταστάσεις βίας και εκφοβισμού.

Μεγάλη έμφαση έχει δοθεί και στη συμβολή της Σ.Ν. στον τομέα της επιλογής κατάλληλου επαγγέλματος, αλλά και στη διαμόρφωση επιτυχημένων εργασιακών σχέσεων. Ένας ενήλικας με ανεπτυγμένη Σ.Ν. διαμορφώνει υγιείς και αποτελεσματικές σχέσεις, αποφεύγει τις συγκρούσεις και κατανοεί τον σημαντικό ρόλο που παίζουν τα συναισθήματα στις συμπεριφορές και τις αποφάσεις των ανθρώπων.

Μεγάλο τμήμα της βιβλιογραφίας υποστηρίζει πως η Σ.Ν. μπορεί να βελτιωθεί με εξάσκηση και εμπειρία, θέτοντας τις βάσεις για τη δημιουργία ελπιδοφόρων προγραμμάτων ανάπτυξης κοινωνικών δεξιοτήτων σε σχολικά και ακαδημαϊκά πλαίσια τα οποία θα στοχεύουν στο να μειώσουν φαινόμενα όπως ο σχολικός εκφοβισμός, η υποτίμηση, η κοινωνική απομόνωση και η απόσυρση μαθητών που βιώνουν συναισθηματικές δυσκολίες.

*Πέτρος Κεχαγιάς
MSc Ψυχολόγος, Ψυχοθεραπευτής
Υπ. Διδάκτωρ Ιατρικής ΑΠΘ*

ΣΤΟΙΖΟΥΜΕ ΤΟ «ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Το Σάββατο, 17 Δεκεμβρίου, βρεθήκαμε στην κεντρική αγορά της Μύρινας ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του Παραρτήματος Λήμνου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Μαθητές, γονείς κι εκπαιδευτικοί του Γυμνασίου Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης» βρέθηκαν σε αυτή την όμορφη γιορτή της αγάπης προσφέροντας συσκευασίες γάλακτος μακράς διάρκειας, καθώς και άλλα είδη τροφίμων που συγκεντρώθηκαν στο χώρο του σχολείου, συμβάλλοντας έτσι στο πολύτιμο έργο του Ερυθρού Σταυρού.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με την παρουσία του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιεροθέου. Μουσικά σχήματα του Δήμου Λήμνου με χριστουγεννιάτικες μελωδίες, κεράσματα και χαμόγελα ικανοποίησης ήταν η ανταμοιβή μικρών και μεγάλων, καθώς κάτω από τον Πλάτανο της Μύρινας δινόταν από όλους η υπόσχεση πως κανένας δε θα είναι μόνος και χωρίς τα απαραίτητα αυτές τις Άγιες μέρες των Χριστουγέννων.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΛΗΜΝΟ

Φωταγωγήθηκε η Λήμνος και για τα φετινά Χριστούγεννα. Ξεκινώντας από την Αττική στις 3 Δεκεμβρίου, σε εκδήλωση που διοργάνωσε η κοινότητα της Αττικής με τις «Συννεφούλες» να παίρνουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη διασκέδαση των μικρών μας φίλων.

Στην Παναγιά, διοργανώθηκε το άναμμα του Χριστουγεννιάτικου δέντρου στις 10 Δεκεμβρίου, με όλο τον κόσμο σε ένα ευ-

χάριστο Χριστουγεννιάτικο κλίμα. Μελωδίες και γλυκίσματα συνόδευσαν την συγκεκριμένη μέρα κάνοντας όλους να νιώσουν το πνεύμα των γιορτών μετά την πανδημία.

Η Μύρινα πρωτοπόρησε φωταγωγώντας το δέντρο με την συνοδεία τεσσάρων διαφορετικών μουσικών σχημάτων. Η Δημοτική Κοινότητα προέφερε στους ανθρώπους ζεστό κρασί και έκανε την εμφάνιση του ο Άγιος Βασίλης δίνοντας σε όλα τα παιδιά γλυκά.

Τις Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις έκλεισε το χωριό του Μούδρου, φέρνοντας τις «Συννεφούλες» να ψυχαγωγήσουν τα παιδιά και έχοντας ετοιμάσει έναν εξαιρετικό χώρο για να ναι μπει όλος ο κόσμος στο κλίμα των γιορ-

τών. Την μουσική επιμέλεια ανέλαβε το Μουσικό Εργαστήρι Λήμνου με κάλαντα διαφορετικών περιοχών. Η εκδήλωση αυτή έλαβε τέλος με την εμφάνιση του Ξυλοπόδαρου, ενώ σε όλη την διάρκεια υπήρχε face painting και ο Άγιος Βασίλης βρισκόταν στην πολυθρόνα του περιμένοντας τα παιδιά για να φωτογραφηθούν μαζί του.

*Ταρσή Ραφαηλία
Μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου*

Καλά
κι
Ευτυχισμένα
Χριστού-
γεννα!

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΟΥΔΡΟΥ «ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ» –GREEK ORTHODOX COMMUNITY OF DANDENONG AND DISTRICT GREEK SCHOOL

Το σχολείο μας (το Γυμνάσιο Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης») είναι αδελφοποιημένο με το Ελληνικό σχολείο του Dandenong (Greek Orthodox Community of Dandenong & Districts Greek School). Χάρη στην στενή μακροχρόνια φιλία και συνεργασία μας ενισχύεται ο δεσμός της γενέτειρας με τους ομογενείς Αυστραλούς που προσπαθούν ακούραστα μετά από 2 ή και 3 γενιές να διατηρήσουν ζωντανή την ελληνική γλώσσα, ιστορία και πολιτισμό. Έτσι λοιπόν συναντιόμαστε διαδικτυακά αρκετές φορές κάθε χρόνο για να διατηρείται αναμμένη η φλόγα της σύνδεσης των Ελλήνων μαθητών της μακρινής Αυστραλίας με την πατρίδα τους.

Η πρώτη φετινή μεταξύ μας συνάντηση πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου 2022, και αφιερώθηκε στην επετειο της 28ης Οκτωβρίου, όταν οι Έλληνες αρνήθηκαν να παραδοθούν στους Ιταλούς. Ειπώθηκαν πολύ εντυπωσιακές πληροφορίες οι οποίες με ενθουσίασαν πολύ. Παρουσιάσαμε ένα σύντομο χρονικό του πολέμου καθώς και πώς ήταν η γερμανική κατοχή στη Λήμνο. Αυτό που μου άρεσε περισσότερο όμως, ήταν η ιστορία ενός Αυστραλού, ο οποίος βοήθησε στην ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοποτά-

μου. Στο τέλος, ολοκληρώσαμε τραγουδώντας όλοι μαζί με πολλή συγκίνηση και κατάνυξη τον εθνικό ύμνο της πατρίδας μας!

Ακολούθησε δεύτερη συνάντηση εξίσου θεαματική, η οποία πραγματοποιήθηκε την 14η Νοεμβρίου, αφιερωμένη στα 100 χρόνια απ' τη Μικρασιατική καταστροφή. Με αφορμή τη συμπλήρωση των 100 χρόνων από το 1922 παρακολούθησαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία με θέμα: «Οι αλησμόνητες πατρίδες των Ελλήνων και η Μικρασιατική Καταστροφή του 1922». Ήταν τόσο σημαντική και ιδιαίτερη, που δεν προλάβαμε να μοιραστούμε την εργασία μας στη Μνήμη της Μικρασιατικής καταστροφής, όμως βιντεοσκοπήθηκε και έχει ήδη σταλεί στους Ελληνοαυστραλούς μας φίλους.

Στις 5 Δεκεμβρίου πραγματοποιήσαμε την τρίτη μας συνάντηση, στην οποία μιλήσαμε για την 3^η Δεκεμβρίου, Παγκόσμια Ημέρα Αναπηρίας εστιάζοντας στο ότι οι ανάπηροι είναι φυσιολογικοί άνθρωποι και μπορούμε να ζούμε όλοι μαζί χωρίς να τους περιθωριοποιούμε! Εκεί διδαχθήκαμε σχετικά με την ζωή των ΑμεΑ της Μελβούρνης! Στο αποκορύφωμα της συνάντησης, αναφερθήκαμε στον Nick Vujicic, έναν

άνθρωπο χωρίς πόδια και χέρια εκ γενετής με εξαίρεση ένα αριστερό ποδαράκι μωρού με δύο δάχτυλα! Αυτός ο άνθρωπος καταφέρνει με έξυπνους τρόπους πολλά πράγματα, περισσότερα από όσα ο μέσος κανονικός άνθρωπος (π.χ. παίζει ντραμς με δύο μπαγκέτες κολλημένες στους ώμους του)! Η ολοκλήρωση της συνάντησης μας βρήκε να τραγουδάμε το “Εγώ κι εσύ μαζί” στη νοηματική γλώσσα, καθώς και τα κάλαντα των Χριστουγέννων!

Ήταν η τελευταία συνάντηση πριν κλείσουν τα σχολεία, αλλά, όπως και οι άλλες συναντήσεις μας περισσότερες σε μεγαλείο, διότι είναι πολύ σημαντικό να αποδεχόμαστε διαφορετικά άτομα στην κοινωνία μας για να εξαφανίσουμε τον ρατσισμό και να ενισχύσουμε το μήνυμα της αγάπης σε όλους τους λαούς!

Κατά την γνώμη μου είναι πολύ ωραίο και σημαντικό να ερχόμαστε σε επαφή με σχολεία της ομογένειας. Αυτές οι τόσο συγκινητικές στιγμές θα μου μείνουν αξέχαστες! Ανυπομονώ να ξαναβρεθούμε και να μοιραστούμε

ακόμα περισσότερες εμπειρίες με τους φίλους μας από το Ελληνικό σχολείο του Dandenong!

*Λεβωγιάννης Ολομπος
Μαθητής της
Α' Γυμνασίου*

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ DANDENONG

Κάθε φωτογραφία και μια ιστορία...

Η Άννα σε λίγες μέρες θα πάρει το πτυχίο της και θα αρχίσει να ψάχνει σχολεία, για να εργαστεί. Έγινε δασκάλα, όπως ονειρευόταν από μικρή. Τι γρήγορα που κυλάει ο χρόνος! Ούτε που κατάλαβε πότε πέρασαν πέντε ολόκληρα χρόνια στο Πανεπιστήμιο! Μετά την ορκωμοσία της θα αρραβωνιαστεί τον Γιώργο, τον συμμαθητή της από το Ελληνικό σχολείο.

Χθες αποχαιρέτισε για πάντα τον αγαπημένο της παππού. Η Άννα είναι πολύ στενοχωρημένη. Δεν θα είναι πλέον δίπλα της, στις χαρές και στις λύπες της. Τον αγαπούσε και τον εκτιμούσε πολύ. Η απουσία του παππού από την τελετή απονομής του πτυχίου της και από τον αρραβώνα της, θα είναι μεγάλη, της κόστισε πολύ.

Σήμερα έμεινε μόνη στο δωμάτιό της. Ήθελε να βάλει τις σκέψεις της σε τάξη και να αναπολήσει τα παλιά. Πήρε το κουτί με τις παλιές φωτογραφίες κι άρχισε να τις κοιτάζει. Συγκινήθηκε. Κάθε φωτογραφία και μια ιστορία...

Η Άννα κρατώντας στα χέρια της μια φωτογραφία, με τον παππού να βρίσκεται στον κήπο του με τα πολλά οπωροφόρα δέντρα και τα διάφορα κατοικίδια ζώα, αρχίζει να αναπολεί...

«Άννα μου, ήρθα στην Αυστραλία το 1960 με το καράβι «Πατρίς». Ήμουν είκοσι χρόνων. Ταξίδεψα 31 μέρες, για να φτάσω από τον Πειραιά στη Μελβούρνη. Πριν κατέβω απ' το «Πατρίς» φόρεσα το κουστούμι, το μοναδικό φυσικά κι αυτό με δανεικά που είχα πάρει. Όταν έφτασα στο λιμάνι της Μελβούρνης, δεν είχα πού να μείνω. Μας έβαλαν σ' ένα λεωφορείο μαζί με άλλους μετανάστες και μας πήγαν στη Μπονεγκίλα. Εκεί τα πράγματα ήταν δύσκολα. Το Κέντρο Υποδοχής δεν ήταν, όπως το φανταζόμουν. Περίμενα να βρω ένα όμορφο κτίριο με ωραίους κήπους, αλλά ο χώρος αυτός ήταν γεμάτος παράγκες και περιτριγυρισμένος με συρματοπλέγματα. Ήταν ένας στρατώνας εγκαταλειμμένος που τον είχαν μετατρέψει σε χώρο υποδοχής για τους μετανάστες, που δεν είχαν φίλους ή συγγενείς στην Αυστραλία, να τους «φιλοξενήσουν» τον πρώτο καιρό. Μια φορά μας μαγείρεψαν φασολάδα. Νερόβραστη και εντελώς άγευστη, αλλά τι να κάνουμε, τη φάγαμε, γιατί πεινούσαμε. Είχε πολύ σκόνη και πολύ κόσμο.

Στην Μπονεγκίλα υπήρχε ημερήσιο πρόγραμμα. Το πρωί ξυπνούσαμε νωρίς, τρώγαμε πρωινό και μετά κάναμε μαθή-

ματα αγγλικών. Ύστερα περνούσαν εργοδότες, για να μας πάρουν στη Μελβούρνη για δουλειά.

Εκεί έμεινα τρεις εβδομάδες. Ήμουν τυχερός, γιατί βρήκα δουλειά σε ένα εργοστάσιο, που έφτιαχνε πλαστικά αντικείμενα. Δούλευα δωδεκάωρα. Νοίκιασα ένα δωμάτιο με τρεις άλλους, που φύγαμε μαζί από τη Μπονεγκίλα. Έπειτα γνώρισα τη γιαγιά σου. Ήταν δεκαοκτώ χρόνων και έμεινε σε ένα θείο της. Παντρευτήκαμε σε ένα χρόνο. Εγώ ήμουν είκοσι ένα και η γιαγιά δεκαεννέα. Δεν κάναμε αμέσως παιδιά, γιατί θέλαμε να επιστρέψουμε στην Ελλάδα και να μεγαλώσουμε εκεί τα παιδιά μας. Δουλέψαμε πολύ σκληρά και κάναμε μεγάλη οικονομία κι έτσι αγοράσαμε το σπίτι μας στη Μελβούρνη και ένα σπίτι στη Ρόδο, για να έχουμε το δικό μας σπίτι, όταν θα επιστρέφαμε στην Ελλάδα.

Μετά από δέκα χρόνια γεννήθηκαν οι κόρες μας, η μητέρα σου και η θεία σου. Η ευτυχία μας συμπληρώθηκε. Τελικά το όνειρο της επιστροφής ήταν δύσκολο να εκπληρωθεί και έτσι αποφασίσαμε να μείνουμε μόνιμα στη Μελβούρνη. Είχαμε ήδη ριζώσει εδώ. Είχαμε φτιάξει την οικογένειά μας, το σπίτι μας, τη δουλειά μας.»

Η Άννα χαμογελάει, καθώς σκέφτεται τις ιστορίες που τις έλεγε ο παππούς της στο παγκάκι στην πίσω αυλή.

«- Στην Ελλάδα, Άννα, καθόμασταν στο μπροστινό μέρος της αυλής κι όχι πίσω. Γνωρίζαμε τους ανθρώπους που περνούσαν από τον δρόμο, τους χαιρετούσαμε και πιάναμε κουβέντα μαζί τους. Πολλές φορές τους καλούσαμε για ένα κέρασμα ή καφέ.»

Ο παππούς αγαπούσε πολύ την πατρίδα του και τους συμπατριώτες του που είχαν έρθει εδώ τη δεκαετία του '50 και μετέπειτα. Μας άρεσε να τον ακούμε να εξιστορεί διάφορες ιστορίες από το καράβι, από τα εργοστάσια και για το ρατσισμό που υπήρχε. Κι όταν δεν ήξερε κάποιες λέξεις στα αγγλικά, προσπαθούσε να μας τις εξηγήσει με χειρονομίες και παντομίμα. Ήταν πολύ αστείος! Εμείς τον πειράζαμε και δεν μπορούσαμε να συγκρατήσουμε τα γέλια μας με τις λέξεις που δεν ήξερε να τις προφέρει

καλά στα αγγλικά.

«- Άννα μου, οι Έλληνες μετανάστες δημιούργησαν πολλά στη Μελβούρνη. Έβαλαν γερά θεμέλια για τις επόμενες γενεές των Ελλήνων. Ίδρυσαν κοινότητες, έκτισαν σχολεία και εκκλησίες. Πήραν μέρος στην πολιτική, έγιναν βουλευτές, επιστήμονες, τεχνίτες, μήκαν στα συνδικάτα και αγωνίστηκαν για καλύτερα δικαιώματα. Στο χέρι σας είναι εσείς να γίνετε καλύτεροι συνεχιστές.»

Η Άννα χαμογελούσε και του έλεγε ότι θα συνεχίσει όλες τις ελληνικές παραδόσεις, που έμαθε από την οικογένειά της. Του υποσχέθηκε ακόμη ότι θα έχει ενεργό ρόλο στην ελληνική κοινότητα για τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

«- Άννα μου, να σέβεται τους ηλικιωμένους μετανάστες και να τους έχεις λαμπρό παράδειγμα στη ζωή σου. Ήταν νέοι, όταν ήρθαν σε μια ξένη χώρα, με διαφορετική γλώσσα και κουλτούρα. Πέρασαν δύσκολα, αλλά κατάφεραν να ορθοποδήσουν και να ζήσουν με αξιοπρέπεια τις οικογένειές τους. Στην αρχή πίστευαν ότι μετά από λίγα χρόνια θα επέστρεφαν πίσω στην Ελλάδα. Αλλάξαν αναγκαστικά τους στόχους και ρίζωσαν στην Αυστραλία. Δεν ξέχασαν όμως τους συγγενείς τους στην Ελλάδα. Έστειλαν τακτικά χρήματα στους γονείς τους και πολλές φωτογραφίες, για να βλέπουν πως περνούσαν στην καινούργια τους πατρίδα.»

Ο παππούς δεν πρόλαβε να την δει με το πτυχίο στο χέρι της. Καθώς σκέφτεται όλα αυτά, ένα δάκρυ κυλάει στο μάγουλό της.

«-Θα σε θυμάμαι για πάντα παππούλη μου.» Ψιθύρισε η Άννα στη φωτογραφία.

Πήρε μία άλλη φωτογραφία με τη βάφτιση των αδερφών της. Τα δίδυμα, όπως όλοι τα φανάζουν, είναι δώδεκα χρόνων, και παρακολουθούν το Ελληνικό σχολείο κάθε Σάββατο, όπως έκανε και η Άννα. Επίσης παίζουν ποδόσφαιρο κι έχουν προπονητή τον Γιώργο. Τα αδέρφια της αγαπούν πολύ τη γιαγιά. Την επισκέπτονται συχνά και μαγειρεύουν μαζί ελληνικά φαγητά, παστίτσιο, μουσακά, κεφτέδες και τηγανητές πατάτες με ρίγανη. Η γιαγιά έχει πάντα στο σπίτι της για κέρασμα γλυκό του κουταλιού με διάφορα φρούτα από τον κήπο της και σπιτική λεμονάδα ή πορτοκαλάδα, που φτιάχνει η ίδια με τα χέρια της.

Η γιαγιά χάρηκε πολύ, που η Άννα

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ DANDENONG

όπως όλοι τα φωνάζουν, είναι δώδεκα χρόνων, και παρακολουθούν το Ελληνικό σχολείο κάθε Σάββατο, όπως έκανε και η Άννα. Επίσης παίζουν ποδόσφαιρο κι έχουν προπονητή τον Γιώργο. Τα αδέρφια της αγαπούν πολύ τη γιαγιά. Την επισκέπτονται συχνά και μαγειρεύουν μαζί ελληνικά φαγητά, παστίτσιο, μουσακά, κεφτέδες και τηγανητές πατάτες με ρίγανη. Η γιαγιά έχει πάντα στο σπίτι της για κέρασμα γλυκό του κουταλιού με διάφορα φρούτα από τον κήπο της και σπιτική λεμονάδα ή πορτοκαλάδα, που φτιάχνει η ίδια με τα χέρια της.

Η γιαγιά χάρηκε πολύ, που η Άννα τελείωσε με επιτυχία τις σπουδές της. Θα παραβρεθεί επίσης στην τελετή απονομής του πτυχίου της και θα της χαρίσει μια ωραία ανθοδέσμη και ένα χρυσό βραχιόλι, που είναι κειμήλιο από τη δική της γιαγιά. Η Άννα ευχήθηκε να κάνει πολλά παιδιά με το Γιώργο και ίσως μια μέρα και αυτή με τη σειρά της να αξιωθεί να το δώσει στη δική της κόρη ή στην εγγονή.

Η επόμενη ήταν μια φωτογραφία από τους «Αντίποδες», το Ελληνικό πανηγύρι, που γίνεται κάθε χρόνο στο κέντρο της Μελβούρνης με μεγάλη επιτυχία. Η Άννα με το Γιώργο, την Ελένη και άλλους συμμεθητές τους συμμετείχαν εκείνη τη χρονιά στο Φεστιβάλ χορεύοντας Ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς στην εξέδρα.

Η αγαπημένη της φίλη, η Ελένη, ζει τώρα στην Αδελαΐδα και θα είναι η κουμπάρα τους. Παρόλο που ζουν σε διαφορετικές πόλεις, η φιλία τους διατηρήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, γιατί είχε γερές βάσεις. Άλλωστε επικοινωνούν συχνά μεταξύ τους, λένε τα νέα τους και αναπολούν τα περασμένα. Θυμούνται τις ευχαρίστες και δυσάρεστες στιγμές τους, τα παιχνίδια τους, τις βόλτες με τα ποδήλατα στο πάρκο, τις εξερευνήσεις τους στη θάλασσα, τις γιορτές στο αγγλικό και ελληνικό σχολείο.

Μια φωτογραφία γλιστράει από τα χέρια της και πέφτει στο πάτωμα. Ήταν ο Γιώργος με την Άννα, που έλεγαν έναν ποίημα στο Ελληνικό σχολείο για την 25^η Μαρτίου. Στην εκδήλωση ήταν παρών και ο Έλληνας πρόξενος. Για να μπορέσουν να απαγγείλουν το ποίημα σωστά και να δώσουν το κατάλληλο χρώμα στη φωνή τους, είχαν κάνει πολλές φορές εξάσκηση. Ο παππούς συνέχεια τους διόρθωνε: «Άννα, δεν το είπες καλά σε αυτό το σημείο. Γιώργο, να το ξαναπείς πιο δυνατά και πιο καθαρά».

Η άλλη φωτογραφία έδειχνε τη γιαγιά της φορτωμένη με δώρα και κεράσματα. Κάθε

Μεγάλη Πέμπτη το πρωί η Άννα και τα δίδυμα κοινωνούσαν στην εκκλησία κι έπειτα πήγαιναν στο σπίτι της γιαγιάς, για να βάνουν τα Πασχαλινά αυγά. Το απόγευμα της Μεγάλης Πέμπτης η γιαγιά ερχόταν στο σπίτι τους και τους έφερνε τα κουλουράκια, τα κόκκινα αυγά, τα τσουρέκια και νηστίσιμες λιχουδιές. Μετά πήγαιναν όλοι μαζί στην Εκκλησία για τα Δώδεκα Ευαγγέλια. Η γιαγιά με την Άννα ήδη είχαν φτιάξει ένα στεφάνι με τριαντάφυλλα του κήπου για να τα αφήσουν στον Εσταυρωμένο.

Η γιαγιά και ο παππούς ήταν άνθρωποι της προσφοράς, γεμάτοι καλωσύνη και αγάπη για όλους. Αυτή την αγάπη την ένιωθαν και οι φίλοι της, η Ελένη και ο Γιώργος. Όταν πήγαιναν στο σπίτι της, περνούσαν όμορφα και άκουγαν τις συμβουλές του παππού με προσοχή. Ο παππούς τους μιλούσε για την αξία της φιλίας και τον καθημερινό αγώνα της ζωής. Τους συμβούλευε να μην τα παρατούν στην πρώτη δυσκολία, αλλά να αγωνίζονται.

Η Άννα ένοιθε πολύ τυχερή που μεγάλωσε σε μια τέτοια οικογένεια με αρχές και αγάπη. Είχε πάντα την υποστήριξη τους. Όταν η μητέρα της δεν ήταν στο σπίτι, η γιαγιά της την έκανε παρέα. Μαζί έφτιαχναν φαγητά και γλυκά.

Μια μέρα γύρισε στενοχωρημένη από το ελληνικό σχολείο, γιατί είχε ακούσει για τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας και του Πόντου. Το 1922 αναγκάστηκαν να αφήσουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους και να έρθουν στην Ελλάδα, γιατί κινδύνευε η ζωή τους. Στην αρχή είχαν να αντιμετωπίσουν πολλά προβλήματα, τη φτώχεια, τις αρρώστιες, την πείνα, αλλά και την εχθρότητα των ντόπιων που τους έβλεπαν ανταγωνιστικά. Σιγά σιγά όμως κατάφεραν να τα ξεπεράσουν, να συνεργαστούν αρμονικά με τους ντόπιους και να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους.

Η Άννα αφού διάβασε ιστορικά βιβλία, που αναφέρονται στη Μικρασιατική καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών Τουρκίας και Ελλάδας, συζήτησε με τον παππού της για το πόσο καταστροφικοί είναι οι πόλεμοι και ευχήθηκαν ειρήνη για όλο τον κόσμο. Γιατί και σήμερα δυστυχώς γίνονται πόλεμοι και υπάρχουν χιλιάδες πρόσφυγες σε πολλές

περιοχές της γης. Έμαθε και για τους πρόσφυγες της Κύπρου. Ο παππούς της έλεγε: «Το 1974 δεν πρέπει να το Ξεχνάμε. Πάντα να θυμάσαι Άννα την εισβολή και τις καταστροφές που άφησε πίσω της. Δεν Ξεχνάμε τους αγνοούμενους, τους πεσόντες, τους εγκλωβισμένους, τους πρόσφυγες και την κατεχόμενη Κύπρο».

Ο παππούς χαϊρόταν, όταν άκουγε την Άννα να εκφράζει τις σκέψεις της και να υπερασπίζεται το δίκαιο. Χαμογελούσε κι έλεγε: «Μπράβο, Άννα, μου μοιάζεις!».

Η Άννα είχε διαφωνήσει παλαιότερα με τον Γιώργο για τη χρησιμότητα της Ελληνικής γλώσσας. Ο Γιώργος της έλεγε ότι δεν χρειάζεται να μάθουν Ελληνικά, αφού ζούνε σε μια χώρα που όλοι μιλούν αγγλικά, που είναι και διεθνής γλώσσα. Η Άννα όμως υποστήριζε ότι δεν πρέπει να ξεχάσουμε την καταγωγή μας και τη γλώσσα των προγόνων μας.

Ο Γιώργος καθώς μεγάλωνε, άρχισε να συμφωνεί με την Άννα. Ένοιθε υπερήφανος για την Ελληνική του καταγωγή και έμαθε να μιλάει Ελληνικά.

Η Άννα τώρα κρατούσε τη φωτογραφία του Γιώργου, που χόρευε μαζί της σε ένα πάρτι του σχολείου της. Σ' εκείνο το πάρτι ο Γιώργος της εκμυστηρεύτηκε ότι την αγαπούσε πολύ και τη θαύμαζε. Της είπε πόσο σημαντικό ρόλο έπαιξε στη ζωή του και στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του. Μαζί της γνώρισε και αγάπησε την Ελληνική ιστορία και τον Ελληνικό πολιτισμό.

Έμαθε να βάζει στόχους στη ζωή του και ν' αγωνίζεται να τους πετύχει. Η Άννα σηκώθηκε από την άκρη του κρεβατιού, χαμογέλασε στη φωτογραφία και την έβαλε σε μία μικρή κορνίζα στο κομοδίνο της. Συνέχισε να χορεύει...

Φαφάρα Νίκη

Διευθύντρια του Greek Orthodox Community of Dandenong and District Greek School

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΖΑΚ

Την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου, οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γυμνασίου Μουδρου " Αργύριος Μοσχίδης" και του Γενικού Λυκείου Μουδρου επισκέφθηκαν τους χώρους μνήμης των Συμμαχικών Νεκροταφείων του Πορτιανού και του Μούδρου μετά από πρόσκληση του Συλλόγου " The Lemnos ' Friends of Anzac", ο οποίος κάλυψε και τα έξοδα μετακίνησης των μαθητών. Ένα ζωντανό ιστορίας ακολουθώντας τα βήματα των Αυστραλών και Νεοζηλανδών εθελοντών σε μια Λήμνο διαφορετική, σε μια χρονική στιγμή που μόλις το νησί έβρισκε τη θέση του στο

ελεύθερο ελληνικό κράτος και η περιρρέουσα πολιτική κατάσταση ήταν ρευστή. Η φιλοξενία των Λημνίων, η ασφάλεια που προσέφερε ο κόλπος του Μούδρου και η φροντίδα των αδελφών νοσοκόμων που απάλυνε τον πόνο και τα τραύματα, ψυχικά και σωματικά των Ανζακων άφησαν τη σφραγίδα τους στη νεοαποκτηθείσα εθνική συνείδηση των Αυστραλών και αποτέλεσαν τον συνδετικό κρίκο των στενών σχέσεων που συνδέουν τις δύο χώρες, καθώς η Αυστραλία έγινε στη συνέχεια η γη της φιλοξενίας για χιλιάδες Έλληνες που μετανάστευσαν εκεί, πρόκοψαν, δια-

κρίθηκαν και συνεχίζουν να κρατούν ασβέστη εκεί τη φλόγα του Ελληνισμού. Πέντε σημεία της Αυστραλίας έχουν εκεί το όνομα της Λήμνου και η δράση και η παρουσία του Lemnos Gallipoli Commemorative Committee μας κάνει περήφανους. Στη βιοματική αυτή ιστορική περιήγηση συντρόφεψαν τους μαθητές ο κ. Ιωαννίδη, που τους υποδέχθηκε στο Κέντρο Ιστορικής Μνήμης του Πορτιανού και τους καθοδήγησε, ο κ. Λούκας Θωμάς που τους ξενάγησε και κίνησε το ενδιαφέρον τους με την εστίαση στις ανθρώπινες ιστορίες των πρωταγωνιστών και η αντιπρόεδρος

του Συλλόγου κ. Λυμέρη Θεοδώρα που είχε τη συνολική οργάνωση.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΖΑΚ

Όλα άρχισαν στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Ένας Σέρβος πέταξε μία βόμβα στον πρίγκιπα του βασιλείου της Αυστροουγγαρίας και το πρώτο πράγμα που καταλάβαινες ήταν ότι όλη η Ευρώπη ήταν σε πόλεμο.

Η στάση της Ελλάδας ήταν περιεργή. Ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος ο Α΄ ήθελε να πάρει το μέρος των κεντρικών δυνάμεων, διότι είχε συγγένειες με την Γερμανική βασιλική οικογένεια. Δεν μπορούσε, όμως, να κάνει κάτι τέτοιο λόγω των Οθωμανών που είχαν συνταχθεί με το μέρος των Κεντρικών Δυνάμεων. Οπότε απαιτούσε ουδετερότητα. Αντίθετα, ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος πίστευε ότι οι δυνάμεις της Αντάντ θα νικούσαν και γι' αυτό θα έπρεπε να πάρουν το μέρος τους. Με πολλές διαφωνίες και με διχασμό της χώρας η Ελλάδα πήρε τελικά το μέρος των Αντάντ.

Οι Anzac ήταν οι Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί στρατιώτες οι οποίοι πολέμησαν στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και πήραν μέρος στην Εκστρατεία της Καλλιπόλης. Η Εκστρατεία αυτή άρχισε το 1915. Η Ελλάδα δεν είχε μπει στον πόλεμο αλλά άφησε τους Anzac να πατήσουν σε ελληνικά εδάφη. Ο Μούδρος ήταν ένα πολύ καλό λιμάνι λόγω της φυσικής του προσβασιμότητας και λόγω της στρατηγικής του θέσης και επιλέχθηκε ως στρατιωτική βάση.

Οι βρετανοί είχαν όλες τις ελπίδες τους στο ναυτικό. Όμως, οι επιχειρήσεις αποδείχθηκαν «απροσδόκητα απογοητευτικές». Τα νερά είχαν ναρκοπεδία και πολλά καράβια βυθίστηκαν. Όταν οι προσπάθειες ξανάρχισαν, τέσσερις εβδομάδες είχαν χαθεί. Η εκστρατεία αποδείχθηκε τραγική και οι απώλειες ήταν τεράστιες τόσο για τους ηττημένους όσο και για τους νικητές. Συνολικά 129.750 άνθρωποι πέθαναν. Ο πόλεμος τελείωσε με την ανακωχή του Μούδρου που υπογράφηκε τον Οκτώβριο του 1918 στο βρετανικό πλοίο «Αγαμέμνων».

Καβαλέρος Ευάγγελος
Μαθητής της Α΄ Γυμνασίου

Ιρλανδία : Μια χώρα με απέραντα λιβάδια και αμέτρητους μύθους

Η Ιρλανδία είναι μια χώρα που όλοι θα έπρεπε να επισκεφτούν κάποια στιγμή της ζωής τους. Το σίγουρο είναι ότι η επίσκεψη σε αυτή τη χώρα είναι μια αξέχαστη εμπειρία.

Είναι ένα νησί της βορειοδυτικής Ευρώπης με έκταση 84.421χλμ. Δεν είναι ιδιαίτερα ορεινή: μια οροσειρά στα νοτιοανατολικά της Lunaguilla (925μ) και κάποια χαμηλά βουνά, κυρίως στην περιφέρεια του νησιού. Το μεγαλύτερο τμήμα του ανήκει στην Δημοκρατία της Ιρλανδίας με πρωτεύουσα το Δουβλίνο.

Νορμανδοί, Δανοί και Νορβηγοί έκαναν επιδρομές και εγκαταστάθηκαν τελικά στο νησί το 432 μ.Χ. Ο Άγιος Πατρίκιος είναι Κέλτης της Βρετανίας. Κατάφερε τελικά να ιδρύσει μοναστήρια, εκκλησίες και να χειροτονήσει ιερείς, εδραιώνοντας έτσι τον χριστιανισμό.

Όταν επισκεφτείς την χώρα το πρώτο που θα παρατηρήσεις είναι ότι οι πινακίδες δεν είναι μόνο στα αγγλικά, παρόλο που είναι η κυρία ομιλούμενη γλωσσά. Χρησιμοποιούνται και τα Gaelic, η πρώτη επίσημη γλωσσά του κράτους, αν και μόνο περίπου 30.000 κάτοικοι τα μιλούν ως μητρική τους γλωσσά σε περιοχές δυτικά και νότια της χώρας οι οποίες ονομάζονται Gaeltacht.

Οι Ιρλανδοί είναι εξαιρετικά φιλικοί και εξυπηρετικοί προς τους ξένους. Πάντα χαιρετούν στο δρόμο, ακόμα και αν δεν σε γνωρίζουν. Υπάρχουν πολλά μέρη που αξίζει να επισκεφτείς, όποτε καλό είναι να έχεις διάθεση για βόλτες και περιπάτους. Το Δουβλίνο είναι η μεγαλύτερη πόλη και έχει κτήρια και αξιοθέατα απίστευ-

της αρχιτεκτονικής. Το Γκολγουέϊ συνιστάται όχι μοναχά για τα όμορφα βουνά και τις πεδιάδες του, αλλά και για τα περισσότερα από 50 φεστιβάλς που φιλοξένει κάθε χρόνο. Ακόμη, το Κορκ κτισμένο στις όχθες του ποταμού Λιμέ με τα γραφικά καταστήματα και σπίτια του, σε προσκαλεί να απολαύεις την παραδοσιακή Ιρλανδική κουζίνα. Οι Γκρεμοί του Μοχερ (Cliffs of Moher) μαγεύουν με την απίστευτη και μοναδική θέα που έχουν.

Αν πάλι ενδιαφέρεσαι για την ιστορία τη αρχαίας Ιρλανδίας δεν πρέπει να παραλείψεις μια επίσκεψη στην πόλη Γουότερφορντ (Port Lairge). Μπορεί να μην είναι πολύ μεγάλη αλλά είναι το δημοφιλέστερο μέρος για όσους αγαπούν τους θρύλους και μύθους των Κελτών.

Η διαμονή μπορεί να είναι πολυτελής ή και πιο οικονομική ανάλογα με τον προϋπολογισμό του κάθε ταξιδιώτη, σίγουρα όμως θα πρέπει να δοκιμάσεις το περίφημο Ιρλανδικό πρωινό, με μπέικον, αυγά, φασόλια, μανιτάρια, hash brown, λουκάνικα, άσπρη ή μαύρη πουτίγκα. Σερβίρεται σε εστιατόρια και αργότερα από την συνηθισμένη ώρα του πρωινού και ονομάζεται 'fry'. Εφόσον είσαι εκεί, μην παραλείψεις να δοκιμάσεις την 'Guinness' την Ιρλανδική μύρα σε μια από τις πολλές pub που υπάρχουν σκόρπιες σε όλες τις πόλεις και τα χωριά. Για μεσημεριανό ή δείπνο επιβάλλεται να δοκιμάσεις το Irish Stew (Ιρλανδικό σιφάδο) Colcannon and champ (παραδοσιακά πιάτα με πουρέ πατάτας) και Boxty (παραδοσιακό ran-

cake με πατάτα). Μια επίσκεψη στο Κερρυ και μετά στα νησιά Σκελιγκ θα σε μεταφέρει στο πλατό του Star Wars, Τα Hostel είναι αυτά που θα βοηθήσουν στο να είναι το ταξίδι λίγο πιο οικονομικό και υπάρχει ποικιλία αν είσαι οπαδός την φημισμένης σειράς. Μην ξεχάσεις να ντυθείς καλά, να πακετάρεις ζεστά ρούχα, αντιανεμικά, γάντια, μπουφάν και σίγουρα ομπρέλες. Ακόμη και το καλοκαίρι το κρύο είναι αρκετά αισθητό σε όσους δεν είναι συνηθισμένοι σε αυτό το κλίμα. Και αν ρωτήσεις και τους Ιρλανδούς θα σου πουν ότι σε μια μέρα μπορεί να νιώσεις και τις 4 εποχές του χρόνου.

Αφού λοιπόν εξερενήσεις όσα περισσότερα μέρη μπορείς, να επισκεφτείς ένα από τα πολλά κάστρα και απολάυσεις τις τοπικές λιχουδιές και τα ποτά. Να είσαι σίγουρος ότι θα την ερωτευτείς και θα θέλεις να επιστρέψεις εκεί μόλις η καθημερινότητα σου σου το επιτρέπει.

Μαυρολάμπαδος Γιώργος

Μαθητής της Γ' Γυμνασίου

Πηγή φωτογραφιών: Unsplash

Η παρουσία της Πολεμικής Αεροπορίας στο νησί της Λήμνου

Η πολεμική αεροπορία ιδρύθηκε το 1911 από τις προσπάθειες του Ελευθέριου Βενιζέλου. Γιορτάζει στις 8 Νοεμβρίου τους προστάτες της, τους Αρχάγγελους Μιχαήλ και Γαβριήλ. Το σύνθημά της «Αίεν Υψικρατείν» σημαίνει «Πάντοτε να κυριαρχείς στα ύψη». Υπηρετούν σε αυτήν 21.000 άτομα με το 10,5% με υποχρεωτική θητεία.

Το 1959, στην Λήμνο, κατασκευάστηκε ο πρώτος

διάδρομος προσγείωσης από μεταλλικά πλέγματα και εγκαταστάθηκε το πρώτο κλιμάκιο προσωπικού ως Αεροπορικό Απόσπασμα Λήμνου που υπαγόταν στην 112 Πτέρυγα Μάχης. Από το 1960 μέχρι το 1971 κατασκευάστηκε διάδρομος 10.000 ποδών, υπόστεγο συντήρησης αεροσκαφών και εγκαταστάσεις καυσίμων. Το 1974 τέθηκε υπό διοίκηση της η 111 πτέρυγα μάχης και μετονομάστηκε σε 130 Σμηναρχία Μάχης, όπως όλοι σήμερα τη γνωρίζουμε. Από τότε μέχρι σήμερα οι εγκαταστάσεις συντηρούνται και βελτιώνονται. Το έμβλημα της «Μη πώ τι μεθίετε Θούριδος αλκής» (=Ορθή κρατάτε τη φλόγα της παλληκαριάς) προέρχεται από έναν στίχο της Ιλιάδας του Ομήρου

(ραψωδία Δ', στίχ. 234), στον οποίο ο Αγαμέμνωνας προσπαθούσε να εμψυχώσει τους άντρες τους στον πόλεμο εναντίον των Τρώων.

Η Λήμνος είναι πολύτιμη για την Πολεμική Αεροπορία και αντίστροφα, η Πολεμική Αεροπορία είναι πολύτιμη για τη Λήμνο.. Όλα τα νησιά μπορούν να παίξουν τον ρόλο αβύθιστου αεροπλανοφόρου. Αυτό σε συνδυασμό με την γεωγραφική θέση της στην παραμεθόριο, κάνει

την Λήμνο σημαντική για την άμυνα της χώρας στην περιοχή του βορείου Αιγαίου.

Τέλος, οι άνθρωποι που έρχονται στην Λήμνο, για να υπηρετήσουν στην Πολεμική Αεροπορία, βοηθάνε σε μεγάλο βαθμό την ανάπτυξη του νησιού, καθώς όχι μόνο το γεμίζουν με ζωή και προσφέρουν ένα αίσθημα προστασίας στους πολίτες του, αλλά και μεταφέρουν την όμορφη εμπειρία τους από το νησί σε άλλες μεριές της Ελλάδος ενημερώνοντας για της ομορφιές που έχει να προσφέρει.

*Τέλλιος Σωτήρης
Μαθητής της
Γ' Γυμνασίου*

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΛΟ

Πόσο δύσκολο μπορεί να είναι να αλλάξεις σπίτι και φίλους μέσα σε ένα καλοκαίρι; Το έχει κανείς αντιληφθεί; Σίγουρα με καταλαβαίνουν όσοι έχουν γονείς στρατιωτικούς.

Η ζωή μου άλλαξε φέτος το καλοκαίρι όταν ο μπαμπάς μου μας ανακοίνωσε πως πήρε μετάθεση για το νησί της Λήμνου. Αισθάνθηκα ένα κομμάτι από την καρδιά μου να σπάει και να μένει πίσω στο Βόλο. Πώς θα άφηνα το σπίτι, τους συμμαθητές μου, τους παππούδες μου πίσω χωρίς να τους βλέπω; Στενοχωρήθηκα πολύ αλλά δεν μπορούσα να κάνω κάτι άλλο παρά να το αποδεχτώ.

Ετοιμάσα τα πράγματά μου με λύπη και περριμένα το φορητό να τα μεταφέρει σε ένα νέο προορισμό. Όταν βγήκα από το καράβι ένιωσα την καρδιά μου να χτυπάει πολύ δυνατά! Η Μύρινα, μια όμορφη μικρή πόλη με ένα κάστρο ψηλά στο βράχο και ένα γραφικό λιμάνι με καλωσόριζε! Γρήγορα φτάσαμε με το αυτοκίνητο

στο Μούδρο, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Λήμνου και το πρώτο που αντίκρισα ήταν το Γυμνάσιο. Ώστε εδώ θα περνούσα τα επόμενα δυο μαθητικά μου χρόνια!

Δυσκολεύτηκα πολύ τον πρώτο καιρό, δεν ήθελα να βγω από το σπίτι ούτε να γνωρίσω κανέναν. Έφτασε η μέρα του αγιασμού και είχα τρομερό άγχος! Πέρασα την αυλόπορτα και ήταν όλα τα παιδιά του σχολείου μαζεμένα. Τότε, με πλησίασε η διευθύντρια του σχολείου και με σύστησε σε μια παρέα κοριτσιών. Το άγχος και η αγωνία έδωσαν τη θέση τους στη χαρά. Αρχισα να αποκτώ φίλους και η ζωή μου να γίνεται πιο ευχάριστη. Η Λήμνος είναι το δεύτερό μου σπίτι.

Ελπίζω η συνέχεια να είναι το ίδιο όμορφη!

Καπουράνη Στασινή-Μαρία

Μαθήτρια της Α' Γυμνασίου

Γιατί Φυσική;

Όταν έμαθα για τη δημιουργία αυτής της σχολικής εφημερίδας χάρηκα πολύ και χάρηκα ακόμα περισσότερο όταν μου δόθηκε η δυνατότητα να συνεισφέρω με ένα άρθρο., καθώς έχω την ευκαιρία να μοιραστώ σκέψεις, εμπειρίες και συμπεράσματα με πλήθος μαθητών.

Πάντα με ρωτάνε κατά καιρούς οι μαθητές μου, «Κυρία, γιατί να κάνουμε φυσική; Η κατεύθυνση που θα ακολουθήσω δεν τη χρειάζεται.» ή «Κυρία, εσείς γιατί γίνεται φυσικός; Πως σας ήρθε όταν πηγαίνατε σχολείο;». «Κυρία γιατί να κάνουμε μαθηματικά οι θεωρητικοί και γιατί να κάνουμε αρχαία οι θετικοί;»

Ας πιάσουμε λοιπόν τα πράγματα από την αρχή και επειδή δεν γίνεται αντί για ένα άρθρο να γράψω ένα βιβλίο, θα απαντήσω στην πιο προσωπική ερώτηση που μου έχει γίνει: «Γιατί Φυσική;».

Γιατί, λοιπόν, ήθελα να μπορώ να καταλαβαίνω τον κόσμο και ό,τι συμβαίνει

γύρω μου. Ήθελα να ξέρω γιατί η μαμά μου βγάζει το καπάκι από την κατσαρόλα όταν βράζει μακαρόνια, γιατί ο μπαμπάς μου παίρνει το κύμα διπλαριά όταν έχει φουρτούνα, γιατί βλέπουμε το ουράνιο τόξο μετά τη βροχή, γιατί τα φυτά είναι πράσινα και η θάλασσα γαλάζια, γιατί ο ήλιος λάμπει και τόσα άλλα που είναι πραγματικά αμέτρητα. Η Φυσική λοιπόν είναι η επιστήμη που μελετάει τα φυσικά φαινόμενα και προσπαθεί να βρει τους νόμους που τα διέπουν. Με λίγα λόγια προσπαθεί να απαντήσει σε όλα αυτά τα γιατί. Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα η επιστήμη της Φυσικής έχει απαντήσει και έχει λύσει πολλά «μυστήρια» της φύσης. Υπάρχουν ακόμα πολλά αναπάντητα ερωτήματα και ο άνθρωπος θα συνεχίσει να προσπαθεί να τα εξερευνήσει κάνοντας μικρά βηματάκια προς την κατάκτηση της γνώσης. Μία πορεία γοητευτική που δεν τελειώνει ποτέ. Οι αρχαίοι φιλόσοφοι ήταν και φυσικοί και

μαθηματικοί. Έχετε ποτέ αναρωτηθεί το γιατί;

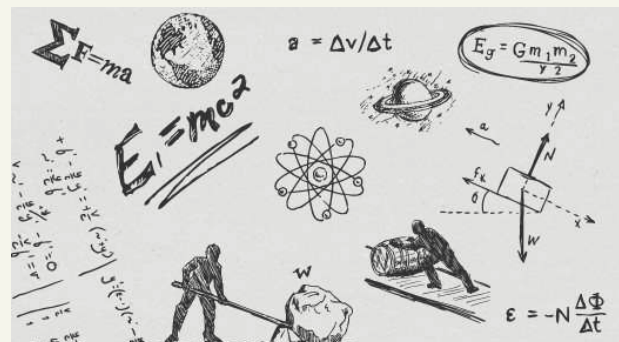
Γιατί η πορεία προς τη γνώση προϋποθέτει μια πληρότητα πνευματική, γιατί η γνώση είναι μία ολότητα.

Όταν προσπαθούμε να βρούμε ποιο το αίτιο και το αιτιατό έχουμε δύο εργαλεία: το ένα είναι η κριτική σκέψη και το άλλο είναι τα μαθηματικά. Έτσι λοιπόν οι αρχαίοι Έλληνες θεμελίωσαν τις επιστήμες και με αυτές τις αρχές έχουν διανύσει τόσες χιλιετίες μέχρι σήμερα.

*Χατζηαντωνάκη Ιωάννα,
Φυσικός
Εκπαιδευτικός της
Ενισχυτικής Διδασκαλίας*

Ἡ δέ μελέτη
φύσεως ἀγαθὰ
πλείονα
δωρεΐται.

Επιχάρμος, 530-440 π.Χ., Αρχαίος Έλληνας ποιητής από την Κω

ΚΟΥΚΙΔΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΟΛΟ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ ΜΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑ

Το Γυμνάσιο Μούδρου συμμετέχει κατά τη φετινή χρονιά στο Δίκτυο «Κουκίδες στο Αιγαίο-Όλο το Βόρειο Αιγαίο μια αγκαλιά» μετά από πρόσκληση που δέχθηκε από το Γυμνάσιο με Λ.Τ. Οινουσσών.

Σκοπός του δικτύου η αλληλεπίδραση των σχολικών μονάδων, η ανταλλαγή βιωμάτων, η ανάδειξη καινοτόμων πρακτικών και υγιών προτύπων συνεργασίας για την ευαισθητοποίηση των μαθητών αναφορικά με την πολιτιστική κληρονομιά, την ιστορία και την αειφορική διαχείριση των πόρων του τόπου τους,

Το πρόγραμμα πραγματοποιείται μέσω της πλατφόρμας e-twinning και φέρνει σε επαφή σχολεία από όλα τα νησιά του Βορείου Αιγαίου. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν μαθητές και εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο με Λ.Τ. Οινουσσών, το Γυμνάσιο Μούδρου «Αργύριος Μοσχίδης», το Γυμνάσιο Μύρινας, το Γυμνάσιο με Λ.Τ. Αγίου Ευστρατίου, το Γυμνάσιο Παμφίλων, το 2ο ΕΠΑ.Λ. Μυτιλήνης, το Γυμνάσιο Πλωμαρίου, το Γυμνάσιο με Λ.Τ. Ψαρών, το Γυμνάσιο Καλλιμασιάς Χίου, το 1ο ΕΠΑ.Λ. Καρδαμύλων, το Γυμνάσιο Κάμπου, το Γυμνάσιο Πυθαγορείου Σάμου, το Μαυρογένειο ΕΠΑ.Λ. Σάμου, το Γενικό Λύκειο Ευδήλου Ικαρίας και το Γυμνάσιο με Λ.Τ. Φούρνων Κορσέων.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 16 και την Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου στο Γυμνάσιο Μούδρου η πρώτη φάση των Ενδοσχολικών Αγώνων Γυμνασίων που προκήρυξε η Διεύθυνση Φυσικής Αγωγής της Γενικής Δ/σης Σπουδών Π/θμιας και Δ/θμιας Εκπ/σης του Υ.ΠΑΙ.Θ.

Οι Ενδοσχολικοί αγώνες αποτελούν απαραίτητη διαδικασία εντός της μαθητικής κοινότητας δεδομένου ότι ενθαρρύνεται η συμμετοχή, ο αυτοκαθορισμός και η συνεργασία των μαθητών/τριών. Βασική επιδίωξη των σχολικών αγώνων και δράσεων είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες που θα συμμετάσχουν, να αποκομίζουν από την κάθε διοργάνωση τα ιδιαίτερα στοιχεία ευρύτερης παιδείας που ο αθλητισμός δύναται να προσφέρει μέσω της

Υπεύθυνοι για τη διοργάνωση και την άρτια εκτέλεση των αγώνων ήταν οι καθηγητές Φυσικής Αγωγής του σχολείου μας κκ. Λασκαρέλιας Βασίλης και Τσακανίκα Ευαγγελία.

Α.Ε.ΛΗΜΝΟΥ

Το τμήμα Στίβου της ΑΕΛ ιδρύεται το 1982 και αποτελεί συνέχεια του τμήματος Στίβου του Παλλημνιακού Α.Ο που ξεκίνησε την περίοδο 1982-1983. Για πολλά χρόνια λαμβάνει μέρος σε τοπικούς, Αιγαιοπελαγίτικους και Πανελλήνιους Αγώνες με πολλές και σημαντικές διακρίσεις. Από το 2010 παρουσιάζει μια ιδιαίτερη δυναμική με πλούσια και αξιόλογη δράση μέχρι σήμερα.

Οι στόχοι της ομάδας είναι:

- * η προώθηση του μαζικού αθλητισμού για όλους
- * να φέρουν τα παιδιά κοντά στον αθλητισμό και να γνωρίσουν τα αγωνίσματα του στίβου
- * η συμμετοχή σε αθλητικές διοργανώσεις
- * η προβολή του Λημνιακού αθλητισμού εντός Λήμνου
- * η διοργάνωση αθλητικών αγώνων και δραστηριοτήτων μαζικού και λαϊκού χαρακτήρα
- * η διοργάνωση ημερίδων και σεμιναρίων αθλητικού περιεχομένου

Στους 33ους Αιγαιοπελαγίτικους αγώνες που έγιναν τον Οκτώβριο του 2022 στο νησί μας, και συγκεκριμένα στο Δημοτικό Στάδιο Μύρινας, η ομάδα κατέλαβε την τρίτη θέση ανάμεσα σε 38 ομοσπονδίες με τη συμμετοχή άλλων αθλητών.

Η έννοια του αθλητισμού δεν συνάδει απαραίτητα με την εργασία, όπως αυτή δηλώνεται υπό την στενή έννοια του όρου. Έτσι, υπάρχουν άτομα που ασχολούνται επαγγελματικά με τον αθλητισμό, ενώ κάποιος άλλος επιδιώκει τη συμμετοχή τους σε αθλοπαιδιές, προκειμένου απλά να διατηρούνται σε καλή φυσική κατάσταση. Η ενασχόληση με τον αθλητισμό, ωφελεί ποικιλοτρόπως το άτομο, αφού λειτουργεί ευεργετικά τόσο για τη σωματική όσο για την πνευματική του υγεία.

Η συμμετοχή όλων είναι αν όχι απαραίτητη... σίγουρα πρωτίστης σημασίας.

Μπαλτζή Στέλλα
Μαθήτρια της Α' Γυμνασίου

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΑΣ

Η Ηφαιστία, είναι ένας αθλητικός σύλλογος στίβου και ποδοσφαίρου. Βρίσκεται στο Ανατολικό μέρος της Λήμνου, στο χωριό Κοντοπούλι. Ιδρύθηκε το 1930 ως ποδοσφαιρικός σύλλογος και αναγνωρίστηκε επίσημα το 1932. Μεταπολεμικά εξελίχθηκε με εγκαταστάσεις κλασικού αθλητισμού και ανέδειξε πολλούς πρωταθλητές.

Ο Σύλλογος συνεχίζει να προπονεί παιδιά μικρά σε ηλικία και εφήβους. Οι αθλητές από 5 έως 11 ετών περίπου ακολουθούν ένα μεταβαλλόμενο πρόγραμμα γυμναστικής. Οι προπονήσεις τελούνται τρεις φορές την εβδομάδα. Σκοπός είναι να διατηρήσουν ένα καλό σώμα και να επιλέξουν το άθλημα που προτιμάνε. Ακόμη, οργανώνονται αγώνες εκτός συναγωνισμού από τα δύο σωματεία της Λήμνου Α.Ο.Ηφαιστία – Α.Ε.Λ.

Για τους εφήβους, οι προπονήσεις γίνονται πιο σκληρές. Ο κάθε αθλητής επιλέγει το άθλημα που προτιμάει να αγωνιστεί. Ανάλογα με το άθλημα, ακολουθεί ένα πρόγραμμα εκγύμνασης. Οι προπονήσεις γίνονται 4-5 φορές την εβδομάδα και αποτελούνται από: Ζέσταμα, Δυνάμωμα (ποδιών, χεριών) Τεχνική του αθλήματος, δυνάμωμα κυλιακών-ραχιάων, αποθεραπεία. Στις αθλητικές εκδηλώσεις του ΣΕΓΑΣ συμμετέχουν παιδιά αυτής της κατηγορίας. Επιπλέον, δεν είναι λίγα και τα άτομα που αθλούνται στον χώρο, εκμεταλλευόμενα τον εξοπλισμό του Ομίλου. Συχνά λαμβάνουν μέρος και σε αγώνες, εκπροσωπώντας την Ηφαιστία.

Τέλος, υπάρχει και το τμήμα ποδοσφαίρου. Χωρίζεται σε τμήμα παιδιών και ενηλίκων. Τα παιδιά προπονούνται περίπου τρεις φορές την εβδομάδα και παίζουν φιλικούς αγώνες με τις άλλες ομάδες της Λήμνου. Οι ενήλικες παίζουν ερασιτεχνικά. Ακολουθούν ένα τακτικό πρόγραμμα προπόνησης. Ο Σύλλογος εκγυμνάζει δεκάδες παιδιά τον χρόνο, τα οποία συχνά διακρίνονται σε αγώνες του Αιγαίου, όπως τους Αιγαιοπελαγίτικους αγώνες.

*Κεχαγιάς Αργύρης
Μαθητής της Β' Γυμνασίου*

ΜΙΑ ΜΠΑΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Μια μπάλα για όλους-A ball for all. Ο γυμναστής του σχολείου κ. Λασκαρέλιας Βασίλης με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Αναπηρίας ώθησε τους μαθητές μας σε βιωματικές δράσεις/παιχνίδια που σχετίζονταν με αισθητηριακές αναπηρίες, όπως η τύφλωση και η κώφωση, αλλά και με κινητικές αναπηρίες. Το παιχνίδι με τις ειδικές μπάλες για τυφλούς ήταν βιωματικό και οδήγησε τους μαθητές μας στην ενσυναίσθηση, βασικό γνώμονα του αλληλοσεβασμού.

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, υπάρχουν σε όλο τον κόσμο 285 εκατομμύρια άνθρωποι με προβλήματα όρασης και οι 39 εκατομμύρια εξ αυτών είναι τυφλοί.

Με την ειδική, μικρότερη και ελαφρύτερη μπάλα με εσωτερικούς μηχανισμούς που προστατεύουν τα παιδιά από τραυματισμούς και που είναι ελληνικής επινόησης, μπορούν πλέον να απολαμβάνουν την άθληση παιδιά και ενήλικες με προβλήματα όρασης.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ—ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

UNICEF - Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού

Παιδί και Ατζέντα 2030

Το Σεπτέμβριο του 2015, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) στη Νέα Υόρκη έλαβε μία απόφαση που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μία ιστορική συμφωνία που θα επηρεάσει τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων ίσως και τη δική σου.

Πρόκειται για την υιοθέτηση 17 Στόχων, γνωστοί ως «Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης», οι οποίοι εκφράζουν τις σύγχρονες παγκόσμιες προκλήσεις, σε μια προσπάθεια να ανταποκριθούν αποτελεσματικά όλες οι χώρες στα παγκόσμια προβλήματα.

Σε αυτή την Παγκόσμια συμφωνία, περισσότεροι από 190 ηγέτες που εκπροσωπούν σχεδόν το σύνολο της ανθρωπότητας, δεσμεύτηκαν να μεταμορφώσουν τον κόσμο μας σε έναν κόσμο χωρίς φτώχεια, πείνα και ανισότητες. Έναν κόσμο με αξιοπρεπή εργασία και καλή εκπαίδευση, έναν κόσμο ειρηνικό που θα μεριμνά για τις ανάγκες όχι μόνο της σημερινής γενιάς αλλά και των μελλοντικών γενεών δηλαδή για το δικό σου κόσμο.

Η παιδική ηλικία δεν είναι σε όλες τις περιπτώσεις συνώνυμη με την ανεμελιά, το παιχνίδι και τα ξένοιαστα μαθητικά χρόνια, καθώς, εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο χάνουν νωρίς το παιδικό τους χαμόγελο και αναγκάζονται από την τρυφερή τους ηλικία να ενταχθούν στον σκληρό κόσμο της εργασίας.

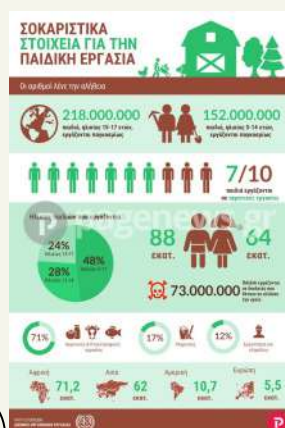
Δικαιώματα Παιδιών – Καταπολέμηση και εξάλειψη της Παιδικής Εργασίας

Για 100 εκατομμύρια παιδιά στον κόσμο, αυτή τη χρονιά δεν χτύπησε το κουδούνι του σχολείου, απλούστατα γιατί δεν πηγαίνουν σχολείο επειδή δουλεύουν, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Πάνω από 246 εκατομμύρια παιδιά (ηλικίας 5 έως 17 ετών) στον κόσμο εργάζονται. Και δυστυχώς, αντίθετα από ό,τι θα νόμιζαν πολλοί, το φαινόμενο των εργαζόμενων παιδιών και των παιδιών που δεν πάνε στο σχολείο δεν είναι άγνωστο και στη χώρα μας. Το μέλλον γι' αυτά τα παιδιά διαγράφεται ζοφερό, καθώς δεν τους δίνεται καν η δυνατότητα να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να διευρύνουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους αλλά και την κοινωνική τους θέση μέσα από το σχολείο. Βασικά δικαιώματα του παιδιού όπως το δικαίωμα στη μόρφωση και το δικαίωμα στο παιχνίδι είναι άγνωστα γι' αυτά τα παιδιά. Κάποια δουλεύουν σε θορυβώδη και επικίνδυνα εργοστάσια, άλλα στα χωράφια από την αυγή ως το σούρουπο, άλλα είναι θύματα της βιομηχανίας του σεξ. Πολλά είναι «αόρατα» κυριολεκτικά, καθώς δουλεύουν σε σπίτια ως οικιακοί βοηθοί, ή σε βιοτεχνίες κατασκευής χαλιών ή αθλητικών ειδών (π.χ. μπάλες στο Πακιστάν), συχνά με κάποια μορφή σκλαβιάς. Κάποια τραυματίζονται σοβαρά ή πεθαίνουν πριν καν την εφηβεία. Και ας μην ξεχνάμε τα ψυχολογικά τραύματα και την καθυστέρηση στην πνευματική και σωματική ανάπτυξη ενός παιδιού που δουλεύει.

Η οικονομική συνεισφορά τους στον ελλιπή οικογενειακό προϋπολογισμό αποτελεί τον βασικότερο παράγοντα που ωθεί τα παιδιά στην εργασία και κατ' επέκταση στην εκμετάλλευσή τους από πολύ μικρή ηλικία. Ο κυρίαρχος ρόλος του οικονομικού παράγοντα στην έναρξη της παιδικής εργασίας γίνεται φανερός αν εξετάσει κανείς την οικογενειακή προέλευση των παιδιών. Πρόκειται κυρίως για παιδιά οικονομικώς ασθενέστερων οικογενειών, αναλφάβητων και σε μεγάλο ποσοστό προσφύγων.

Από το διαδίκτυο

(Υπεύθυνος Θεματικής Ενότητας Α Γυμνασίου :
Παπαστεφάνου Πέτρος, Οικονομολόγος)

ΠΩΣ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;

Αφορμή για το κείμενο αυτό στάθηκε η πρώτη συνάντηση με γονείς για φέτος και η αγωνία τους για το πώς θα

προσαρμοστεί στο Γυμνάσιο το παιδί τους, καθώς και τί θα μπορούσαν να κάνουν οι ίδιοι για να το βοηθήσουν.

Ακολουθούν τρία απλά, αλλά εξαιρετικά σημαντικά, πράγματα:

1. Αφιερώστε λίγα λεπτά καθημερινά για να ρωτήσετε το παιδί σας για την ημέρα του στο σχολείο. Για παράδειγμα:

«Πώς τα πήγες στο σχολείο /στο μάθημα της Γλώσσας / στη Γυμναστική σήμερα;»

«Λύσατε εκείνη την άσκηση που σε δυσκόλεψε στα Αγγλικά/ στα Μαθηματικά κτλ; Έμαθες κάτι καινούριο;»

«Με ποια παιδιά έκανες παρέα σήμερα; Έγινε κάτι ιδιαίτερο / διασκεδαστικό / περίεργο στο διάλειμμα;»

Σημείωση: Αφήστε το κινητό σας στην άκρη και ακούστε με όλη την προσοχή σας το παιδί όταν σας μιλάει.

Είναι σημαντικό να νιώσει ότι του αφιερώνετε αποκλειστικά την προ-

σοχή έστω για δέκα λεπτά. Γνωρίζετε ότι πολλά παιδιά που προκαλούν φασαρία στην τάξη στην ουσία επιζητούν την προσοχή του καθηγητή-ενηλίκου με αποκλειστικότητα;

2. Μιλήστε στο παιδί σας με θετικό τρόπο για το σχολείο. Είναι αλήθεια ότι πολλοί γονείς κουβαλούν μέσα τους δυσάρεστα συναισθήματα για το σχολείο ως θεσμό ή ακόμη και ως χώρο ή για τους καθηγητές, λόγω δικών τους αρνητικών εμπειριών. Ωστόσο, το παιδί σας ανήκει στην επόμενη γενιά. Πολλά πράγματα έχουν αλλάξει στο μεταξύ. Δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή καθηγητής στο Γυμνάσιο που να μην νοιάζεται για τα παιδιά, να μην επιδιώκει να τα προσεγγίσει και να τους μεταφέρει γνώσεις. Δεν στεκόμαστε απόμακροι σε κάποιο ψηλό βάθρο, πλησιάζουμε τα παιδιά και είμαστε δίπλα τους.

Σημείωση: Βοηθάτε πολύ το παιδί σας αν, αφού μοιραστείτε μαζί του την ενδεχομένως αρνητική δική σας εμπειρία, του τονίσετε ότι μπορεί το ίδιο να βιώσει πολύ θετικές εμπειρίες στο σχολείο και ότι είναι υπεύθυνο και ικανό να δημιουργή-

σει τις δικές του αναμνήσεις.

3. Δείξτε στο παιδί σας ότι γονείς και καθηγητές είμαστε μαζί, μια ομάδα. Ως ενήλικες, παρακολουθούμε διακριτικά τα παιδιά, τους παρέχουμε ερεθίσματα και μοχθούμε κάθε μέρα, από διαφορετικές θέσεις, για την πρόδο τους. Φροντίζετε εξαιρετικά το παιδί σας στο σπίτι – η δική μας δουλειά είναι να το διδάξουμε. Η δική του υποχρέωση στο Γυμνάσιο είναι να μελετά, να δοκιμάζει τις δυνατότητές του και να ανακαλύπτει τα ταλέντα του, να γίνεται με δυο λόγια πιο καλλιεργημένο και πιο πλούσιο μέσω της συμμετοχής στην εκπαιδευτική διαδικασία και τη σχολική ζωή, γενικά.

Σημείωση: Αν το παιδί σας σας παραπονεθεί για κάτι που συνέβη στο σχολείο, επικοινωνήστε μαζί μας. Μας ενδιαφέρει να γνωρίζουμε το πρόβλημα και να συνεργαστούμε για να βρούμε μια λύση. Μερικές φορές είναι πιθανό να ακούσετε μια διαφορετική εκδοχή των γεγονότων από εμάς. Τα παιδιά, χωρίς να λένε ψέματα απαραίτητως, ορισμένες φορές έχουν την τάση να επικεντρώνο-

νται μόνο σε μια πτυχή του γεγονότος, αποκρύπτοντας άλλες.

Μέρμηγκα Χρυσούλα,

Σύμβουλος Σχολικής Ζωής

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΥ...

Για όσους αγαπούν τους αριθμούς...

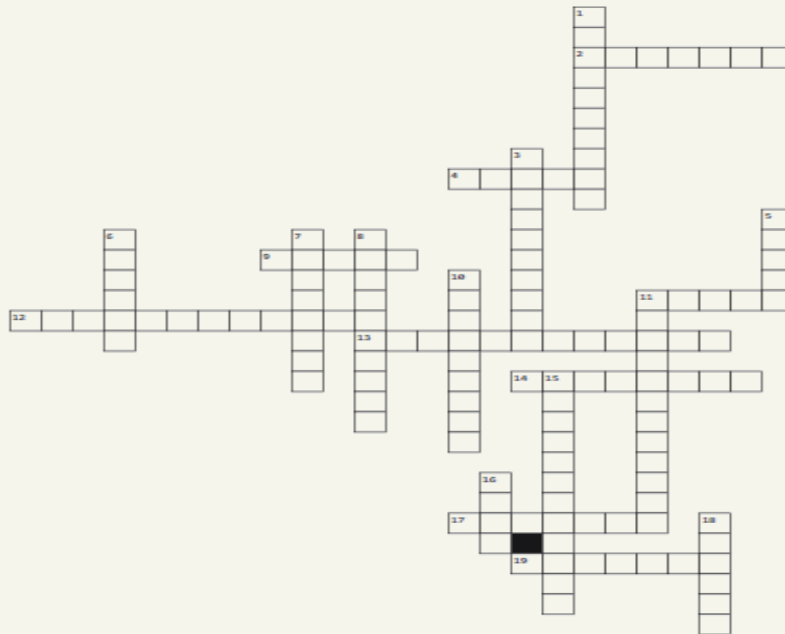
		6		2				3
							9	4
2		3	4	7		5		
1			7		8			
3			6	9	4			1
8		9		3	1		6	5
			9				5	2
6							4	
	9	5	1			6		

Κουίζ ορθογραφίας

Ποια είναι η σωστή ορθογραφία των παρακάτω λέξεων:

- A. 1. Ορκομοσία 2. Ορκωμοσία 3. Ορκομωσία
- B. 1. Ψυθυρίζω 2. Ψυθιρίζω 3. Ψιθυρίζω
- Γ. 1. Θυληκό 2. Θυλυκό 3. Θηλυκό
- Δ. 1. Ομόνυμος 2. Ομόνυμος 3. Ωμόνυμος
- E. 1. Κηρύσω 2. Κυρήσσω 3. Κηρύσσω
- ΣΤ. 1. Πλημέλημα 2. Πλημμέλημα 3. Πλυμέλημα
- Z. 1. Ενδείκνυται 2. Ενδύκνυται 3. Ενδεικνηται
- H. 1. Ετημγορία 2. Ετυμγορία 3. Ετυμγορεία
- Θ. 1. Συνυμμένο 2. Συννημένο 3. Συνημμένο
- I. 1. Συνοθύλευμα 2. Συνωθύλευμα 3. Συνονθύλευμα
- ΙΑ. 1. Διάλειμα 2. Διάλλειμα 3. Διάλειμμα
- ΙΒ. 1. Δηλητήριο 2. Δηλυτήριο 3. Δηλητύριο
- ΙΓ. 1. Δίλημα 2. Δίλημμα 3. Δήλιμμα
- ΙΔ. 1. Κατήφορο; 2. Κατύφορος 3. Κατήφορος
- ΙΕ. 1. Συνέναιση 2. Συνένεση 3. Συναίνεση

Για όσους αγαπούν τα Χριστούγεννα...

Across

2. Τα παιδιά τραγουδούν τα ...
4. Πώς λέγεται το δέντρο που στολίζουμε τα Χριστούγεννα.
9. Οι ... φέρουν τα δώρα στον Χριστό.
11. Είναι άσπρο και έχει νιφάδες.
12. Τι γιορτάζουμε 25 Δεκεμβρίου;
13. Κλασικό χριστουγεννιάτικο γλυκό με μέλι.
14. Την Πρωτοχρονιά χτυπούν πολλές ...
17. Τα Χριστούγεννα γεννήθηκε ο ...
19. Με αυτό μοιράζει τα δώρα ο Άγιος Βασίλης.

Down

1. Ο μήνας που γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα είναι ο ...
3. Την κβθουμε την Πρωτοχρονιά.
5. Το ... μας ζεσταίνει τον χειμώνα.
6. Εκεί μπορούν να μπουν τα μικρά δώρα.
7. Ο Ρούντολφ είναι ένας ...
8. Ένα άσπρο χριστουγεννιάτικο γλυκό.
10. Ένα παραδοσιακό γάμο. Γίνεται γεμιστή.
11. Είναι ένας άνθρωπος από χόνι.
15. Αυτός που φέρνει δώρα τα Χριστούγεννα.
16. Είναι κάτω από τα χριστουγεννιάτικα δέντρα.
18. Αυτό υπάρχει σε μία βασιλόπιτα.

*Ο Όμιλος Εφημερίδας του Γυμνασίου Μούδρου
«Αργύριος Μοσχίδης» σας ευχαριστεί θερμά που
ξεφυλλίσατε την πρώτη του προσπάθεια.*

Ευχόμαστε σε όλους

*Καλά Χριστούγεννα και μια ευτυχισμένη καινούρια
χρονιά με περισσότερη φιλαναγνωσία κι ενδιαφέρον
για το γραπτό λόγο.*